

ΣΑΤΥΑ ΣΑΪ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

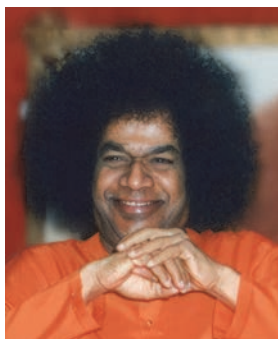

ΑΙΩΝΙΟΣ ΗΝΙΟΧΟΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ 2026

ΑΙΩΝΙΟΣ ΗΝΙΟΧΟΣ

*Ο Αιώνιος Ηνίοχος είναι η γέφυρα
που σας οδηγεί σ' Εμένα,
και που φέρνει Εμένα κοντά σας.*

- Μπάμπα

ΙΟΥΛΙΟΣ 2026

Τεύχος 296

Περιεχόμενα

- Κύριο άρθρο:

Το ταξίδι προς την Πραγμάτωση του Θείου.

(Το τρίτο κεφάλαιο της Ταϊτιρίγια Ουπανισάντ - 2^ο μέρος)..... 3

- Θεία Ομιλία:

Σατβική τροφή και Σάτσανγκ

Βοηθούν στον έλεγχο του νου (Ντάσαρα 1976)13

- Εμπειρίες πιστών:

Μια ζωή ευλογημένη, θεϊκή κι ευτυχισμένη.

Mr. Walter and Mrs. Christiane Ketterer, Γερμανία26

- Αγάπη στην πράξη: Μια Βελονιά σωστή

εννιά εμπνεύσεις οδηγεί. Ms. Geetha Bhatt, ΗΠΑ. 38

- Η Δόξα του Σουάμι δεν έχει όρια44

- Το μεγαλείο της γυναικείας φύσης:

Δεν πειράζει. Εγώ θα σε απελευθερώσω!

Mrs. Patricia Wing, ΗΠΑ.49

Copyright για την Ελληνική Γλώσσα:

ΣΑΤΥΑ ΣΑΪ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Βιβλία & Πολιτιστικές Δραστηριότητες

Αστική Μη-κερδοσκοπική Εταιρία

bookstore.saibaba.gr, publications@saibaba.gr

Μηνιαίο Περιοδικό 'Αιώνιος Ηνίοχος'

Σάι Πρέμα, Αγίας Άννης και Διγενή, Τ.Θ. 11, 190 03 Μαρκόπουλο

Κωδικός Εντύπου: 6233

Ιδιοκτήτης και Εκδότης: Σάττα Σάι Ελληνικές Εκδόσεις - Βιβλία και Πολιτιστικές Δραστηριότητες, Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία

Συντακτική Επιτροπή: Το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρείας

Τιμή τεύχους: €4,00

Ετήσια Συνδρομή: Ελλάδα €45 / Εξωτερικό €70 / Ηλεκτρονική Έκδοση €15

Η καταβολή της συνδρομής μπορεί να γίνει με κατάθεση στην Alpha Bank, με αναφορά του ονοματεπώνυμου του συνδρομητή.

Alpha Bank Λογαριασμός: 143002002021854

IBAN: GR1201401430143002002021854

Δικαιούχος: Σάττα Σάι Ελληνικές Εκδόσεις

Επικοινωνία: Δ. Μπεμπεδέλης, 6972097904, dimitrisbebedelis@yahoo.gr

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΣΗ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ

Taittiriya Upanishad
Brigu Valli – Μέρος 2^ο

Το Bhrigu Valli περιγράφει ένα από τα πιο πρακτικά και βιωματικά πνευματικά ταξίδια στις Ουπανισάδες. Οδηγούμενος από τον σοφό Βαρούνα, ο γιος του, Μπρίγκου, ο οποίος ήταν και μαθητής του, αναλαμβάνει έντονη πνευματική πειθαρχία (tapas) και προοδευτικά πραγματώνει το Θείο, πρώτα ως τροφή (anham), και στη συνέχεια ως πνοή ζωής (prana), νου (manas), σοφία (vijñana) και τέλος ευδαιμονία (ananda). Μέσα από αυτό το εσωτερικό ταξίδι, η Ουπανισάντ δείχνει το πώς ο αναζητητής κινείται από το χονδροειδές στο λεπτοφυές, υπερβαίνοντας το ένα επίπεδο ταύτισης μετά το άλλο, μέχρι να αποκαλυφθεί η αλήθεια του Θείου ως άπειρη ευδαιμονία. Ωστόσο, μια τέτοια συνειδητοποίηση δεν καταλήγει σε απόσυρση από τη ζωή. Έχοντας φτάσει στην ύψιστη αλήθεια, η Ουπανισάντ επιστρέφει στον κόσμο - στην τροφή, την υπηρεσία, τη συμπόνια και τον σεβασμό για κάθε ύπαρξη - δείχνοντας ότι η αληθινή πνευματική συνειδητοποίηση εξαγιάζει τη ζωή αντί να την απορρίπτει. Αυτή τη βαθιά κορύφωση του Bhrigu Valli συνεχίζουμε τώρα να εξερευνούμε.

Συμπεράσματα από την Έρευνα

Αυτή η διαδικασία έρευνας που οδηγεί στην πραγμάτωση και τη φώτιση διδάσκει σημαντικά και πολύτιμα μαθήματα. Διδάσκει ότι η μερική αλήθεια δεν είναι ψευδής, αλλά ατελής. Η τροφή είναι Θεός με την έννοια ότι ο Θεός παίρνει τη μορφή της τροφής. Η πράνα είναι Θεός με την έννοια ότι η ζωτική δύναμη είναι μια

έκφραση του Θείου. Ο νους και η διάνοια είναι επίσης εκδηλώσεις του Θείου. Αλλά καμία από αυτές τις περιορισμένες εκφράσεις δεν μπορεί να περιγράψει πλήρως το Θείο.

Το πνευματικό ταξίδι διδάσκει επίσης ότι κανείς δεν πρέπει να ικανοποιείται με την ατελή πραγμάτωση. Ο Μπρίγκου δεν προσκολλήθηκε στην πρώτη του εμπειρία. Συνέχισε να βαδίζει μπροστά. Γι' αυτό η Κάτα Ουπανισάντ λέει: «Σηκωθείτε! Ξυπνήστε! Μην σταματήσετε μέχρι να επιτευχθεί ο στόχος». Κι εμείς πρέπει να συνεχίσουμε μέχρι να φτάσουμε στον στόχο και να μη σταματήσουμε στην όποια μερική πραγμάτωση.

Ο ειλικρινής αναζητητής, που εκπροσωπείται από τον Μπρίγκου, δεν σταματά μέχρι να φτάσει στον τελικό στόχο. Επίσης, ο γκουρού, που εκπροσωπείται από τον Βαρούνα, παρέχει γνώση και καθοδήγηση. Αλλά δεν δίνει απλώς γνώσεις. Κάνει τον μαθητή να ανακαλύψει την αλήθεια μόνος του, επειδή η αλήθεια βρίσκεται μέσα του. Τον βοηθάει να κινηθεί από το χονδροειδές στο λεπτοφυές, από το εξωτερικό στο εσωτερικό, από το αντικείμενο στο υποκείμενο, από την εμπειρία σε αυτόν που βιώνει την εμπειρία και τελικά πέρα και από αυτόν που βιώνει την εμπειρία, στην αγνή Πραγματικότητα.

Έχοντας βιώσει αυτά τα πέντε στάδια συνειδητοποίησης, τελικά συνειδητοποιεί κανείς ότι το Θείο είναι πέρα από όλα αυτά, επειδή είναι πέρα από την κατανόηση του νου και πέρα από την περιγραφή των λέξεων.

Ύμνος στην Τροφή (Annam Brahmopasana)

Έχοντας φτάσει στην κορυφή, οδηγώντας τον αναζητητή στην υψηλότερη συνειδητοποίηση, το Bhrigu Valli κάνει κάτι αξιοσημείωτο. Με αγάπη και ευλάβεια κατεβαίνει πίσω στην τροφή. Η Ουπανισάντ εκδηλώνεται αυθόρμητα σε ύμνους ευλάβειας για την τροφή σε αρκετούς στίχους. Η πνευματική ζωή δεν απορρίπτει τον κόσμο, τον εξαγιάζει.

Το Bhrigu Valli ορίζει τρεις δεσμεύσεις σε σχέση με την τροφή:

1. Annam Na Nindyaat: Μην επικρίνεις και μην απαξιώνεις την τροφή.
2. Annam Na Parichaksita: Μην απορρίπτεις και μη σπαταλάς την τροφή.
3. Annam Bahu Kurvita: Να παράγεις τροφή εν αφθονία.

Στο «Upanishad Vahini - Ουπάνισαντ Βάχινι», ο Σουάμι λέει: «Η τροφή (anna) δεν πρέπει να υποτιμάται. Αυτή πρέπει να είναι η υπόσχεση των σοφών. Η ζωτική δύναμη (prana) είναι κι αυτή τροφή. Το φυσικό σώμα είναι δώρο της τροφής και οι ζωτικές πνοές έχουν το σώμα ως όχημα. Επομένως, η τροφή δεν πρέπει να υποτιμάται». Προσθέτει επίσης: «Η τροφή είναι ο Γκουρού, γιατί σας οδηγεί στη γνώση του Θεού. Επομένως, δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται με ασέβεια. Αυτή η υποχρέωση πρέπει να τηρείται ως όρκος από τον αναζητητή».

Η τροφή είναι ένα από τα πιο ζωτικά στοιχεία επειδή συντηρεί το σώμα, το οποίο είναι ο ναός του Θεού. Το σώμα είναι ένα όργανο για την πραγμάτωση του Θεού. Επομένως, πρέπει να θρέφουμε το σώμα, και αυτό μπορεί να γίνει μόνο μέσω της τροφής. Έτσι, εφαρμόζοντας τις παραπάνω υποσχέσεις που περιγράφονται στο Bhrgu Valli, μπορεί κανείς να συνδεθεί με το Θείο.

Ο Σοφός Ουντάλακα και ο Σβετακέτου

Ένα πολύ ενδιαφέρον περιστατικό στην Τσαντόγκια Ουπανισάντ υπογραμμίζει τη σημασία της τροφής μέσα από έναν διάσημο διάλογο μεταξύ του σοφού Ουντάλακα Αρούνι και του γιου του, Σβετακέτου. Ο Σοφός Ουντάλακα εξηγεί ότι η τροφή δεν είναι απλώς ένα φυσικό μέσο για τη διατήρηση του σώματος. Είναι βαθιά συνδεδεμένη με τη ζωή, το νου και την πνευματική κατανόηση.

Διδάσκει ότι όταν καταναλώνεται τροφή, το χονδροειδές μέρος αποβάλλεται, το λεπτοφυές μέρος γίνεται σάρκα και το λεπτότερο μέρος γίνεται νους.

Για να αποδείξει αυτή την αλήθεια στην πράξη, ο Σοφός Ουντάλακα ζήτησε από τον Σβετακέτου να νηστέψει για δεκαπέντε η-

μέρες, πίνοντας μόνο νερό. Μετά τη νηστεία, ο Σβετακέτου συνειδητοποίησε ότι δεν μπορούσε να θυμηθεί ή να απαγγείλει σωστά τις Βέδες που είχε μάθει. Όταν άρχισε να τρώει ξανά, η μνήμη και η κατανόησή του επέστρεψαν. **Μέσω αυτού του πειράματος, ο δάσκαλος έδειξε ότι η τροφή θρέφει όχι μόνο το σώμα, αλλά υποστηρίζει επίσης τη μνήμη, τη σκέψη και τη νοημοσύνη.** Επομένως, η τροφή είναι ιερή και απαραίτητη και για την πνευματική ζωή.

Υπηρεσία προς τον Άνθρωπο είναι υπηρεσία προς τον Θεό

Η κατανόηση αυτής της Αλήθειας εκδηλώνεται ως ευλάβεια, γενναιοδωρία και υπηρεσία. Εφόσον όλα τα όντα προέρχονται από τον Θεό, ζουν μέσα στον Θεό και επιστρέφουν στον Θεό, τότε η σίτιση των άλλων γίνεται λατρεία, η φιλοξενία γίνεται πνευματικότητα και η υπηρεσία γίνεται Βεδάντα σε δράση. Γι' αυτό οι διδασκαλίες του Μπαγκαβάν Σρι Σάτυα Σάι Μπάμπα είναι ιδιαίτερα σχετικές, ειδικά για την έμφαση που δίνει στην ανιδιοτελή υπηρεσία ως αγάπη σε δράση.

Ο Σουάμι διδάσκει ότι η ρήση «Υπηρεσία στον άνθρωπο είναι υπηρεσία στον Θεό» είναι η ύψιστη αλήθεια. Αν ο ίδιος Θεός κατοικεί σε όλους, τότε η σίτιση των πεινασμένων, η φροντίδα των αρρώστων, η εκπαίδευση των παιδιών και η παρηγοριά των αναξιοπαθούντων δεν είναι απλώς κοινωνικά καθήκοντα, είναι η ύψιστη λατρεία.

Η Σημασία της Τροφής

Η τροφή είναι ζωτικό μέρος της ζωής, ειδικά για τους πνευματικούς αναζητητές. Ο Σουάμι μιλάει συχνά για την τροφή, για την ποιότητα της τροφής, την ποσότητα της τροφής και το πώς πρέπει να την αποκτήσει και να την καταναλώσει. Ο αναζητητής πρέπει να τρώει μόνο σαμβική τροφή και στην ποσότητα που είναι απαραίτητη για να ικανοποιήσει την πείνα του. Πρέπει να την κερδίζει με δίκαια μέσα, χωρίς να εκμεταλλεύεται κανέναν. Τέλος, η τροφή πρέπει ιδανικά να τρώγεται με τη συντροφιά αγίων ανθρώπων. **Μερικές φορές δεν έχουμε τον έλεγχο αυτών των παραγόντων. Επομένως, θα πρέπει κανείς να προσεύχεται**

πριν από το φαγητό για να απομακρύνονται τα αρνητικά στοιχεία.

Ο Σρι Κρίσνα μιλάει επίσης για τα είδη φαγητού που τρώμε στο 17^ο κεφάλαιο της Bhagavad Gita. Στα slokas 8, 9 και 10, αναφέρεται στις σαत्वικές, ρατζασικές και ταμασικές τροφές, αντίστοιχα.

«Οι καλοί και αγνοί (satvic) προτιμούν τροφές που προάγουν τη μακροβιότητα και αυξάνουν την αρετή, τη δύναμη, την υγεία, την ευτυχία και την ικανοποίηση. Τέτοιες τροφές είναι ζουμερές, θρεπτικές και φυσικά νόστιμες.

Τα φαγητά που είναι πολύ πικρά, πολύ ξινά, πολύ αλμυρά, πολύ καυτερά και γεμάτα τσίλι είναι αγαπητά στους παθιασμένους (rajasic). Τέτοια τρόφιμα προκαλούν πόνο, θλίψη και ασθένεια.

Τα τρόφιμα που μυρίζουν άσχημα, είναι μπαγιάτικα και όχι φρεσκομαγειρεμένα είναι αγαπητά στους νωθρούς και αδαείς (tamasic).»

Δεδομένου ότι η ουσία της τροφής γίνεται νους, ο οποίος είναι υπεύθυνος τόσο για τη δουλειά όσο και για την απελευθέρωση, θα πρέπει να δίνουμε ιδιαίτερη προσοχή στην τροφή που τρώμε.

Ο Σουάμι λέει επίσης ότι η τροφή δεν είναι μόνο αυτό που καταναλώνουμε από το στόμα, αλλά και αυτά που λαμβάνουμε από τα μάτια και τα αυτιά. Πρέπει κανείς να βλέπει το καλό, να ακούει το καλό και να χρησιμοποιεί όλα τα αισθητήρια όργανα μόνο για καλούς και θεϊκούς σκοπούς.

Η Βεδάντα συχνά παρερμηνεύεται ως άρνηση του κόσμου, αλλά το Bhrigu Valli διδάσκει το αντίθετο. **Το να βλέπεις το Θείο παντού καλλιεργεί φυσικά τη συμπόνια και τον σεβασμό για τη ζωή. Ο Μπαγκαβάν Σρι Σάτσα Σάι Μπάμπα τονίζει επανειλημμένα αυτό το ιδανικό προτρέποντας: «Αγαπάτε όλους - υπηρετείτε όλους» και «Πάντα να βοηθάτε - ποτέ να μη βλάπτετε». Η αληθινή πραγμάτωση εκφράζεται ως οικουμενική αγάπη.**

Επομένως, συνοψίζοντας, το Bhṛigu Valli δηλώνει ότι ο αναζητητής δεν είναι ξεχωριστός από το Θείο και η ευδαιμονία που αναζητά κανείς είναι η ίδια η ουσία του Εαυτού του. Αυτή η συνειδητοποίηση είναι απελευθέρωση.

Ζώντας την Πραγμάτωση (Sadachara Pradarshanam)

Το Bhṛigu Valli δεν κλείνει με αφηρημένη μεταφυσική αλλά με έναν κώδικα ορθής συμπεριφοράς για την πραγματωμένη ψυχή. Η Ουπανισάντ δίνει την εντολή «Μη διώχνεις αυτόν που έρχεται να αναζητήσει καταφύγιο», καθώς είναι ο ίδιος ο Θεός.

Ο Μπάμπα λέει ότι η ουσία όλων των γραφών είναι οι πέντε θεμελιώδεις ανθρώπινες αξίες: Αλήθεια (Σάτσα), Ορθή Συμπεριφορά (Ντάρμα), Ειρήνη (Σάντι), Αγάπη (Πρέμα) και Μη Βία (Αχίμσα). Η πρακτική αυτών των ανθρώπινων αξιών είναι απαραίτητη όχι μόνο για τους πνευματικούς αναζητητές αλλά και για όλα τα όντα. Η βάση των πέντε ανθρώπινων αξιών είναι η Αγάπη. Ο Σουάμι μας προτρέπει να ξεκινάμε τη μέρα με αγάπη, να γεμίζουμε τη μέρα με αγάπη, να περνάμε τη μέρα με αγάπη και να τελειώνουμε τη μέρα με αγάπη, για να πραγματώσουμε τον Θεό. Ο Μπάμπα λέει ότι ο καλύτερος τρόπος για να αγαπάμε τον Θεό είναι να αγαπάμε τους πάντες και να υπηρετούμε τους πάντες. Η ζωή Του είναι το Μήνυμά Του και το Μήνυμά Του είναι η Αγάπη. Ενσάρκωσε την αγάπη και την προσφορά παρέχοντας ανθρωπιστικές υπηρεσίες σε εκατομμύρια ανθρώπους, δίνοντας τροφή στους πεινασμένους και τους φτωχούς, παρέχοντας πόσιμο νερό στους διψασμένους και παρέχοντας εκπαίδευση και υγειονομική περίθαλψη σε όσους έχουν ανάγκη. Εμπνευσμένοι από το παράδειγμά Του, εκατομμύρια πιστοί σε όλο τον κόσμο ασχολούνται με ανιδιοτελή υπηρεσία.

Το Τραγούδι της Απελευθέρωσης (Brahmananda Anubhava)

Στους τελευταίους στίχους, το άτομο που βιώνει την εμπειρία της ύψιστης ευδαιμονίας (Brahmananda Anubhava) τραγουδά το τραγούδι της απελευθέρωσης. «Αυτός που είναι εδώ αυτοπροσώπως και Αυτός που κατοικεί στον Ήλιο είναι το ίδιο». (Sa Yaschaayam

Purushe Yascha Savaditye Sa Ekah). Αυτό σημαίνει ότι ο ατομικός Εαυτός και ο οικουμενικός Εαυτός είναι ένα και το αυτό.

Εδώ έχουμε την πραγμάτωση της μεγάλης διακήρυξης «Tat Tvam Asi» (Είσαι Εκείνο), το οποίο επαναλαμβάνεται εννέα φορές στην Chandogya Upanishad. Αυτός ο αφορισμός αντηχεί στη μεγάλη διακήρυξη του Σουάμι: «Είμαι Θεός, είσαι κι εσύ Θεός. Αλλά ενώ εγώ το γνωρίζω, εσύ εξακολουθείς να μην το γνωρίζεις. Αυτή είναι η μόνη διαφορά».

Η Ουπανισάντ κλείνει με μια αυθόρμητη κραυγή: «Χα Βου, Χα Βου, Χα Βου!» - ένα αυθόρμητο τραγούδι απέραντης χαράς, πέρα από κάθε λέξη, που εκφράζει την ξέχειλη ευδαιμονία του φωτισμένου σοφού. Οι λέξεις καταλήγουν σε ένα τραγούδι. Με την πιο εκστατική έκφραση, η συνειδητοποιημένη ψυχή τραγουδάει: «*Aham Annam! Aham Annam! Aham Annam! Aham Annado! Aham Annado! Aham Annado!*» (Είμαι η τροφή! Είμαι η τροφή! Είμαι η τροφή! Είμαι ο καταναλωτής της τροφής! Είμαι ο καταναλωτής της τροφής! Είμαι ο καταναλωτής της τροφής!)

Γιατί να επιστρέψουμε στην τροφή αφού φτάσαμε στην κορυφή της ευδαιμονίας; Αυτό συμβαίνει επειδή η αληθινή πραγμάτωση δεν απορρίπτει το χονδροειδές. Το ανυψώνει, το εξαγιάζει και το θεοποιεί. Έχοντας δει το Θείο ως ευδαιμονία, ο σοφός βλέπει τώρα ότι το ίδιο Θείο είναι επίσης το φαγητό στο πιάτο, το χέρι που σερβίρει και το στόμα που τρώει. Η τριπλή επανάληψη σηματοδοτεί την ακλόνητη χαρά αυτής της συνειδητοποίησης. Το υποκείμενο, το αντικείμενο και αυτός που βιώνει την εμπειρία είναι όλα ένα!

Ο Σουάμι, ο οποίος τάισε προσωπικά χιλιάδες και ξεκίνησε μαζικά προγράμματα δωρεάν σίτισης σε χωριά, ενσαρκώνει αυτή τη διδασκαλία. Λέει ότι το φαγητό είναι Θεός, και έτσι δεν πρέπει να σπαταλάμε ούτε ένα σπυρί σιτάρι. Όταν σπαταλάμε φαγητό, προσβάλλουμε τη θεϊκή μητέρα που το παρέχει. Στο ίδιο πνεύμα, το να ταΐζουμε τους πεινασμένους είναι ύψιστη λατρεία.

Αυτή η διδασκαλία είναι εντυπωσιακά πρακτική στη σύγχρονη εποχή της σπατάλης τροφίμων και της επισιτιστικής ανασφάλειας. Γι' αυτό η Ουπανισάντ λέει: «Παράγετε τροφή σε αφθονία». Αυτό

το αξίωμα δεν είναι απλώς μια πνευματική προτροπή, είναι απαραίτητο για την επιβίωση του πολιτισμού.

Σύνοψη και Συμπέρασμα

Το Bhṛigu Valli δίνει έναν πλήρη χάρτη της πνευματικής μας άσκησης (sadhana). Ξεκινά με σεβασμό για τον γκουρού. Ο Bhṛigu, ένας ειλικρινής πνευματικός αναζητητής, προσεγγίζει τον δάσκαλο Varuṇa με ταπεινότητα, ειλικρίνεια και δεκτικότητα.

Διαθέτει τα τέσσερα κατάλληλα διαπιστευτήρια (Sadhana Chatuṣṭaya) για να είναι ένας άξιος μαθητής, όπως περιγράφεται στα Brahma Sūtras. Έχει διάκριση (viveka), μη-προσκόλληση (vairagya), τις έξι ευγενείς αρετές (ṣaṭ-sampatti) και την επιθυμία για την επίτευξη του τελικού στόχου (mumukṣhutva).

Στη συνέχεια, ο ειλικρινής μαθητής προσεγγίζει τον γκουρού, που εκπροσωπείται από τον Varuṇa, ο οποίος δεν είναι μόνο ο πατέρας του αλλά και ο δάσκαλός του. Ο Varuṇa είναι υπομονετικός και σίγουρος ότι ο μαθητής θα φτάσει στον στόχο αν ασκηθεί εντατικά και με ειλικρίνεια.

Ο δάσκαλος δίνει έναν απλό ορισμό του Θείου: «Αυτό από το οποίο προκύπτουν όλα τα όντα, από το οποίο ζουν και στο οποίο επιστρέφουν». Έτσι, του δίνει τη βάση για να συλλογιστεί το Θείο. Στη συνέχεια, του δίνει τη μέθοδο για να φτάσει σε αυτό το επίπεδο, δηλαδή το tapas. Έχουμε ήδη περιγράψει λεπτομερώς τι είναι τάπας στο πρώτο μέρος αυτού του άρθρου: εντατική πνευματική πρακτική που οδηγεί, μέσα από τα διάφορα στάδια της πραγμάτωσης, στην ευδαιμονία.

Μέσα από όλα αυτά τα στάδια, ο αναζητητής ανακαλύπτει ότι ο Θεός δεν είναι μακριά. Είναι παρών ως τροφή, ζωή, νους, νοημοσύνη κι ευδαιμονία. Ωστόσο, ο Θεός είναι και πέρα από όλα αυτά. Είναι όλα αυτά και πέρα από όλα αυτά.

Έτσι, αυτό το μονοπάτι δεν απορρίπτει τον κόσμο. Τον εξυψώνει και τον θεοποιεί. Δεν αρνείται το σώμα. Το εξαγιάζει. Δεν δοξάζει το νου. Τον εξαγνίζει και τον υπερβαίνει. Επιμένει στη συνέχιση του ταξιδιού μέχρι να συνειδητοποιήσει κανείς ότι όλα είναι Θεός (Sarvaṁ Khalvidam Brahma).

Έτσι, το Bhrigu Valli χρησιμεύει τόσο ως ιερό κείμενο όσο και ως πνευματικός οδηγός Αυτοπραγμάτωσης. Μας λέει τι είναι το Θείο, πώς να κάνουμε την έρευνα για το Θείο, πώς να ζούμε μέσα στο Θείο και πώς να μεταμορφώνουμε κάθε πράξη, όπως το φαγητό, την αναπνοή, τη σκέψη, τη γνώση και την υπηρεσία, σε ένα μονοπάτι που οδηγεί στον Θεό.

Τζέι Σάι Ραμ

Ναρεντρανάτ Ρέντυ

Εκδότης του Eternal Companion

Πρόεδρος του Διεθνούς Οργανισμού Σρι Σάτια Σάι

Μη σπαταλάτε ούτε ένα σπόρο. Όταν σπαταλάμε το φαγητό, προσβάλλουμε τη Θεία Μητέρα που το προμηθεύει.

*Μην απαξιώ-
νεις την
τροφή*

*Μη σπατα-
λές την
τροφή*

*Να παρά-
γεις τροφή
εν αφθονία*

*Η τροφή είναι ο Γκουρού, γιατί οδηγεί
στην πραγμάτωση του Θεού*

ΣΑΤΒΙΚΗ ΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΣΑΤΣΑΝΓΚ ΒΟΗΘΟΥΝ ΣΤΟΝ ΕΛΕΓΧΟ ΤΟΥ ΝΟΥ

Οι τερμίτες, στην αρχή, σιωπηλά-δειλά ξεκινούν,
μα σύντομα απ' τη ζωή τον κορμό στερούν.

Πόσο ασήμαντες μοιάζουν στην αρχή
κι οι κακές μας ιδιότητες·
μα πόσο γρήγορα γκρεμίζουν
ακόμη κι εκείνον
που κύρος, σεβασμό και δύναμη
κατέχει!

Κι ο γιόγκι ακόμα,
αν αποτύχει την προσκόλληση να δαμάσει,
είναι βέβαιο πως στο βάραθρο της πτώσης θα κυλήσει·
Και μόνον όποιος έχει απαρνηθεί
και πίσω του έχει αφήσει
του κόσμου τούτου
κάθε του προσκόλληση
εκείνος και μόνον εκείνος
την αληθινή Γιόγκα -
την Ένωση με Κείνον
θα γνωρίσει.

(Έτσι τραγουδώντας, ο Σουάμι
άρχισε την ομιλία Του)

Ενσαρκώσεις του Ιερού Εαυτού!

Για την πρόοδο του ανθρώπου, απαραίτητα στοιχεία είναι τόσο ο ισχυρός νους όσο και η καθαρότητα της σκέψης. Η δύναμη του νου είναι το θεμέλιο για την άνοδο ή την πτώση του ανθρώπου. Ο άνθρωπος έχει δύο καταστάσεις του νου με βάση την αντίληψή του σε μια δεδομένη χρονική στιγμή. Η μία είναι η ωφέλιμη και η άλλη η μη ωφέλιμη. Ο λόγος γι' αυτό είναι ότι ο νους μπορεί να κάνει κάτι να φαίνεται κακό σε μια δεδομένη στιγμή, ενώ σε μιαν άλλη να του φαίνεται καλό.

Το ποτάμι ρέει ανάμεσα στους λόφους, χύνεται απ' αυτούς μ' ορμή στην κοιλάδα και στη συνέχεια, πάλι με την ίδια ορμή κυλά, αλλάζοντας πορεία κάθε τόσο καθώς άλλα ρεύματα, ρυάκια και παραπόταμοι ενώνονται μαζί του. Το ίδιο συμβαίνει και με το ποτάμι της ζωής: κυλάει γρήγορα και με ορμή εξαιτίας τόσο των σκαμπεναβασμάτων της ζωής όσο και των σχέσεων που ο άνθρωπος δημιουργεί με τους άλλους.

Κανείς δεν μπορεί να ξεφύγει από αυτό το ορμητικό ρεύμα και τα σκαμπεναβάσματα στο ποτάμι της ζωής. Είτε στην αρχή της ζωής, είτε στη μέση ηλικία, είτε στα γηρατειά, όλοι τα βιώνουν κάποια στιγμή.

Είναι εξαιρετικά σημαντικό για τον άνθρωπο να συνειδητοποιήσει τούτη την αλήθεια. Εκείνος που έχει συνειδητοποιήσει αυτή την αλήθεια δεν πανικοβάλλεται ούτε καν φοβάται. Μόνο εκείνοι που δεν έχουν συνειδητοποιήσει αυτό το φυσικό φαινόμενο στοιχειώνονται από θλίψη, πανικό και φόβο. Επομένως, πρέπει κανείς να συνειδητοποιήσει αυτή την αλήθεια ευθύς εξαρχής.

Η σπουδαιότητα της εστίασης και της προσήλωσης σε ένα και μόνο στόχο

Ο άνθρωπος υποκινείται αδιαλείπτως από ποικίλες επιθυμίες, οι οποίες αναδύονται είτε από τα βάθη του εσωτερικού του κόσμου είτε από τα ερεθίσματα του εξωτερικού περιβάλλοντος. Οι επιθυμίες αυτές αποκρυσταλλώνονται τελικά σε εσωτερικές τάσεις και αποφάσεις (*sankalpas*) μέσα στον νου.

Ωστόσο, ο ανθρώπινος νους αδυνατεί να διαχειριστεί το πλήθος αυτών των τάσεων ταυτόχρονα. Επιβάλλεται, επομένως, εκείνες οι τάσεις που είναι ουσιαστικές και ωφέλιμες για την πνευματική ανέλιξη του ανθρώπου να περιφρουρούνται με ζήλο, ενώ οι υπόλοιπες να απορρίπτονται έπειτα από ενδελεχή και ώριμη εξέταση. Μόνο υπό αυτή την προϋπόθεση μπορεί να εγκαθιδρυθεί η ειρήνη στον νου.

Αυτή η διεργασία της σταθερής και αταλάντευτης προσήλωσης του νου σε έναν υψηλό στόχο ονομάζεται *avadhana* (απόλυτη εστίαση) και τούτος μάλιστα είναι ο πρωταρχικός προορισμός του νου. Η συστηματική εξάλειψη των ανεπιθύμητων τάσεων και η διατήρηση αποκλειστικά των ιερών προθέσεων, ονομάζεται και *chittaikagrata* που σημαίνει επίσης τον απόλυτο εστιασμό του νου.

Όταν η εστίαση αυτή μετουσιώνεται έμπρακτα στη ζωή, ονομάζεται *abhiruchi*, που σημαίνει βαθύ ενδιαφέρον. Το βαθύ ενδιαφέρον και η εστίαση είναι έννοιες αλληλένδετες και αδιαχώριστες. Δίχως προσήλωση και εστίαση, ο άνθρωπος αδυνατεί να φέρει εις πέρας ακόμη και το παραμικρό έργο. Είναι επιτακτική ανάγκη για τον άνθρωπο να συνειδητοποιήσει τον αληθινό του Εαυτό με απόλυτη επίγνωση.

Οι λειτουργίες του νου είναι εξαιρετικά παράδοξες. Οι *τάσεις* εξαπλώνονται παντού, περιβάλλοντας και επηρεάζοντας ολόκληρη την κτίση. **Ακόμη και όταν ο άνθρωπος πεθάνει, οι νοητικές του τάσεις (sankalpas) δεν πεθαίνουν.** Το βαθύτερο εσωτερικό νόημα τούτης της αλήθειας γίνεται αντιληπτό μέσα από το παράδειγμα της Αχάλυα. Παρότι η Αχάλυα μεταμορφώθηκε σε πέτρα εξαιτίας της κατάρας του συζύγου της, Μαχαρίσι Γκαουτάμα, η *απόφασή* της για ακλόνητη πίστη και απόλυτη αφοσίωση στον Κύριο παρέμεινε αναλλοίωτη ανά τους αιώνες. Για τον λόγο αυτό, όταν Σρι Ράμα πήγε στο Άσραμ και το θεικό πέλμα Του άγγιξε την πέτρα, εκείνη αυτόματα επανήλθε στην αρχική της μορφή και η Αχάλυα ζωντάνεψε.

Ο Νους πρέπει να ακολουθεί αδιάλειπτα τη Διάνοια

Ενσαρκώσεις του Θεϊκού Εαυτού,

Δεν αποτελεί ορθό πνευματικό αίτημα το να προσδοκούμε μια νέα γέννηση ή μια μεταβολή της φυσικής μας μορφής. Το ζητούμενο αυτό δεν είναι επιθυμητό. Αντίθετα, είναι υψίστης σημασίας να προσευχόμαστε για τη αλλαγή της συμπεριφοράς μας, να καλλιεργούμε ιερές επιθυμίες και να διάγουμε έναν βίο αδιάλειπτης περισυλλογής πάνω σε ιερές σκέψεις.

Η ανθρώπινη ύπαρξη αποτελεί έναν αληθινά θαυμαστό μηχανισμό και έναν τέλειο οργανισμό. Κάθε μέλος αυτού του οργανισμού, είτε αυτός κατέχει θέση επικεφαλής είτε απλού εργάτη, οφείλει να επιτελεί το καθήκον του με ακρίβεια. Όπως ακριβώς κάθε εργαζόμενος σύμφωνα με τη διοικητική ιεραρχία υποχρεούται να ακολουθεί την επίσημη οδό και να εκτελεί ορθά τις εντολές των ανωτέρων του, με τον ίδιο τρόπο και το σώμα λειτουργεί αρμονικά όταν υπακούει στις εντολές της εσωτερικής αλυσίδας διοίκησης.

Στον οργανισμό αυτόν, οι τέσσερις θεμελιώδεις λειτουργοί είναι το σώμα, οι αισθήσεις, ο νους και η διάνοια (*buddhi*).

- Ο απόλυτος κυρίαρχος και ηγεμόνας αυτού του οικοδομήματος είναι ο **Θεός Εαυτός (Atma)**.

- Καθώς η **διάνοια** βρίσκεται σε άμεση εγγύτητα με τον Εαυτό, είναι προικισμένη με τεράστια ισχύ. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο **νους** οφείλει **απαρεγκλίτως** να ακολουθεί τις εντολές της.
- Με τη σειρά τους, οι **αισθήσεις** πρέπει να υποτάσσονται στις επιταγές του νου, και το **σώμα** να εκτελεί τις εντολές των αισθήσεων. Αυτή είναι η **ορθή και φυσική τάξη των πραγμάτων**.

Ένα ακόμη παράδειγμα: Ο ηνίοχος είναι ο κυβερνήτης του άρματος. Ωστόσο, οι άνθρωποι εσφαλμένα θεωρούν ότι τα άλογα αποτελούν το πιο ζωτικό στοιχείο. Πρόκειται για πλάνη. Όποια κι αν είναι η ιδιοσυγκρασία των αλόγων, εάν ο ηνίοχος κατέχει την τέχνη της οδήγησης, η καθοδήγηση του άρματος καθίσταται εύκολη.

Το ανθρώπινο σώμα μπορεί να παρομοιαστεί με το άρμα, οι αισθήσεις με τα άλογα, ο νους με το χαλινάρι και η διάνοια με τον ηνίοχο. Στην αλληγορία αυτή, ο ηνίοχος-διάνοια ζεύει τα άλογα (τις αισθήσεις) στο άρμα (το σώμα) και το οδηγεί με σύνεση και προσοχή, κρατώντας σταθερά το χαλινάρι. Αυτή είναι η μόνη ορθή μέθοδος. Εάν, αντιθέτως, παραχωρηθεί η αρχηγία του άρματος στον ασταθή νου, οι συνέπειες θα είναι αναπόφευκτα καταστροφικές.

Η Κατάκτηση της Ευτυχίας Μέσω της Υπακοής στη Διάνοια

Σε αυτό το πλαίσιο, θα μπορούσαμε να παραθέσουμε ένα απλό παράδειγμα από την καθημερινότητα. Έχουμε συγκεντρωθεί όλοι σε αυτόν τον χώρο από νωρίς, από τις 4 το απόγευμα. Η ομιλία του Σουάμι πρόκειται να ολοκληρωθεί σε περίπου μισή ώρα. Ανάμεσα στους παρευρισκόμενους, κάποιος ενδέχεται να σκεφτεί: «Θεέ μου! Η ώρα πήγε ήδη 7. Πρέπει να σπεύσω στην καντίνα για το δείπνο». Με τον τρόπο αυτό, ο νους λαμβάνει μια απόφαση. Εάν ο άνθρωπος υποταχθεί στην παρόρμηση του νου, θα στερηθεί την ύψιστη ευκαιρία να ακούσει τη γεμάτη θεϊκό νέκταρ ομιλία του Σουάμι. Τι ανείπωτη ατυχία!

Στο σημείο αυτό, ωστόσο, παρεμβαίνει η διάνοια και τον επιπλήττει αυστηρά: «Ανόητε άνθρωπε! Ταξίδευσες από μια μακρινή απόσταση τετρακοσίων μιλίων και κάθεις εδώ για περισσότερες από τέσσερις ώρες. Υποβλήθηκες σε τόσο μεγάλο κόπο. Δεν έχεις την υπομονή να καθίσεις για άλλη μισή ώρα, ώστε να ακούσεις ολοκληρωμένα την πολύτιμη ομιλία του Σουάμι; Τι απέραντη αγαλλίαση θα αντλήσεις εάν ενστερνιστείς τα γεμάτα νέκταρ λόγια Του! Μην ακούς τον ανόητο νου! Παράμεινε στη θέση σου!» **Εάν ο άνθρωπος εισακούσει τη συμβουλή της διάνοιας, θα αξιωθεί της αληθινής ευτυχίας και θα εκπληρώσει τον ιερό σκοπό της έλευσής του. Η ζωή του θα καθαγιαστεί.** Εάν, όμως, αγνοήσει τη φωνή της διάνοιας, θα λησμονήσει την πραγματική του φύση, θα ακυρώσει τον σκοπό και τον στόχο του και θα απωλέσει τον τελικό στόχο της επίγειας ύπαρξής του.

Η διάνοια παρέχει σαφείς κατευθύνσεις ακόμη και για τα πλέον ασήμαντα ζητήματα, πλην όμως ο νους συχνά αρνείται να συμμορφωθεί. Και στερούμενος της καθοδήγησης από τη διάνοια, οι αποφάσεις που αναδύονται από μέσα του στερούνται διαύγειας, προξενώντας διαστρεβλώσεις και αναταραχή. Σε τέτοιες καταστάσεις, ο νους λησμονεί ακόμη και την αφοσίωση στον Θεό. Εάν οι αποφάσεις του καρποφορήσουν, ο νους καθίσταται προσωρινά υπάκουος· σε αντίθετη περίπτωση, δεν διστάζει να επαναστατήσει. Όχι μόνο ακολουθεί τον δικό του αυθαίρετο δρόμο, αλλά παρασύρει και τις αισθήσεις στην ανταρσία, παίρνοντας τον δρόμο της απόλυτης αναρχίας.

Ο Νους ως το Κλειδί της Απελευθέρωσης

Η πνευματική άσκηση (sadhana) δεν είναι τίποτε άλλο παρά η συνειδητή προσπάθεια να καθοδηγηθεί αυτός ο άστατος και ευμετάβλητος νους προς την ορθή κατεύθυνση. Απαιτείται ύψιστη επαγρύπνηση κατά την εκπαίδευση του νου στο πνευματικό μονοπάτι.

Ας υποθέσουμε ότι μια μικρή ψηφίδα πέφτει στην επιφάνεια μιας ήρεμης λίμνης. Παρότι η πέτρα είναι απειροελάχιστη, η πρόσκρουσή της δημιουργεί κυματισμούς που εξαπλώνονται προοδευτικά σε ολόκληρη τη λίμνη. Παρομοίως, στη λίμνη του εσωτερικού μας κόσμου, όσο ασήμαντη κι αν φαντάζει η πέτρα μιας

απόφασης που θα πέσει, προκαλεί δονήσεις και κύματα που διαπερνούν ολόκληρη την ύπαρξή μας.

Εάν επιτρέψουμε να πέσει στη λίμνη του νου η πέτρα των κακών προθέσεων, θα αναπτύξουμε αρνητικές σκέψεις, θα εκστομίσουμε βλαπτικούς λόγους, τα μάτια μας θα στραφούν στο κακό, τα αυτιά μας θα αφουγκραστούν την κακία και τα βήματά μας θα μας οδηγήσουν σε σκοτεινούς τόπους. Αυτή η αρνητική σκέψη θα μολύνει ολόκληρο το είναι μας, ωθώντας μας στη διάπραξη φαύλων πράξεων. **Από την άλλη πλευρά, εάν ρίξουμε στη λίμνη του νου την πέτρα των αγαθών και ιερών προθέσεων, αυτή θα παρακινήσει όλες τις αισθήσεις μας στην επιτέλεση αγαθοεργών και φωτεινών έργων.**

Η ζωή του ανθρώπου καθορίζεται από τα κύματα στον ωκεανό του νου του. Εξαιτίας αυτών των κυμάτων, ο νους χάνει τη σταθερότητά του, ο άνθρωπος λησμονεί την αληθινή του φύση και καταλήγει να μολύνει ακόμη και την έμφυτη θεϊότητά του. Για τον λόγο αυτό έχει διατυπωθεί η εξής σοφή ρήση: **«Μόνο ο νους αποτελεί την αιτία της δέσμευσης ή της απελευθέρωσης του ανθρώπου»** (*Mana eva manushyanam karanam bandha mokshayoh*).

Τις τελευταίες επτά ημέρες καταβάλλουμε μια συστηματική προσπάθεια να διεισδύσουμε στη φύση του νου και να αποκρυπτογραφήσουμε τα μυστήριά του. Αυτό, στην πραγματικότητα, συνιστά το πρωταρχικό και ύψιστο καθήκον μας. **Από τη στιγμή που κατορθώσουμε να εξιχνιάσουμε και να αποκαλύψουμε το μυστήριο του νου, η επίτευξη αυτή και μόνο συνιστά Απελευθέρωση (Moksha).**

Τι είναι Σατβική Τροφή;

Ανακύπτει, ακολούθως, το ερώτημα: πού πρέπει να χτίσουμε το θεμέλιο του νου; Πρώτα απ' όλα, ας αναλογιστούμε την τροφή που καταναλώνουμε. Η ποιότητα της τροφής διαμορφώνει την ποιότητα των σκέψεων. Και η ποιότητα των σκέψεων οικοδομεί τον ίδιο τον νου. Επομένως, οφείλουμε πρωτίστως να παρέχουμε **σατβική** (αγνή, καθαρή και φυσική) τροφή στο σώμα μας.

Ωστόσο, **σατβική** τροφή δεν σημαίνει απλώς η κατανάλωση συγκεκριμένων ειδών, όπως τα φρούτα, το γάλα ή το γιαούρτι. Στην πραγματικότητα, ο ανθρώπινος οργανισμός προσλαμβάνει «τροφή» μέσω και των πέντε αισθήσεων του. Οι άνθρωποι, από άγνοια, πιστεύουν ότι τρέφονται αποκλειστικά μέσω μίας και μόνης αίσθησης: της γεύσης. Πρόκειται για πλάνη. **Τα μάτια, τα αυτιά, η μύτη, η γλώσσα και το δέρμα αποτελούν τις πέντε πύλες μέσω των οποίων τρέφεται ολόκληρο το είναι μας. Συνεπώς, το σύνολο των ερεθισμάτων που εισέρχονται μέσω των πέντε αισθήσεων πρέπει να είναι αυστηρά σατβικό.**

Αυτό σημαίνει ότι τα μάτια οφείλουν να έχουν ιερή και θεϊκή όραση. Τα αυτιά πρέπει να εστιάζουν σε λόγους που εξυψώνουν την ψυχή. Η μύτη να αντιλαμβάνεται το θείο άρωμα της δημιουργίας και το δέρμα να βιώνει το αγνό, θεϊκό άγγιγμα. Με αυτόν τον τρόπο, και οι πέντε αισθήσεις εξαγνίζονται μέσω της κατάλυσης **σατβικής** τροφής.

Επιθυμώντας να τονίσω το σημείο αυτό με ιδιαίτερη έμφαση, σας προτρέπω με επιμονή να απέχετε από τη διάπραξη των πέντε μεγάλων σφαλμάτων (*panchadoshas*). Τα πέντε αυτά ολέθρια σφάλματα είναι:

1. Η θέαση κακών και μιαρών πραγμάτων (*drishti dosha*)
2. Η ακρόαση κακών και επιζήμιων λόγων (*sravana dosha*)
3. Η κακεντρεχής και βλαπτική ομιλία (*vak dosha*)
4. Η διάπραξη φαύλων πράξεων (*kriya dosha*)
5. Το να τρέφει κανείς αρνητικές και σκοτεινές σκέψεις (*mano dosha*).

Εάν κατορθώσετε να θωρακίσετε τον εαυτό σας προστατεύοντάς τον από αυτά τα πέντε σφάλματα, θα γίνετε πράγματι ο Θεός.

Ορισμένες φορές, ενδέχεται να συμβεί να ακούσουμε πράγματα δυσάρεστα ή και ανεπιθύμητα. Καθώς τέτοιου είδους συζητήσεις αντιστρατεύονται την πνευματική μας φύση, είναι προτιμότερο να απομακρυνόμαστε πάραυτα, αντί να παραμένουμε ως ακροατές τέτοιων λόγων. Δυστυχώς, ο άνθρωπος σπάνια καταβάλλει αυτή την προσπάθεια. Αντίθετα, αναμοχλεύει συνεχώς αυτούς

τους λόγους μέσα του και, προϊόντος του χρόνου, τείνει να τους αποδεχθεί, έστω και απρόθυμα. Μετά από κάποιο διάστημα, αναπτύσσει μια συμπάθεια γι' αυτά τα δυσάρεστα και ψευδή πράγματα. Αυτή είναι η ανθρώπινη φύση.

Και όχι μόνον αυτό, αλλά εμφανίζεται έτοιμος να μεταδώσει αυτές τις φήμες και σε άλλους. Αυτός είναι ο ακριβής λόγος για τον οποίο ο νους του ανθρώπου υφίσταται προσδευτική μόλυνση. Στην πραγματικότητα, οφείλουμε να μην παρέχουμε το παραμικρό έδαφος σε κουτσομπολιά και σκάνδαλα. Αντί, όμως, να τηρούμε αποστάσεις ασφαλείας, συμμετέχουμε ενεργά στη διάδοσή τους. Για ποιο λόγο να αναλωνόμαστε σε τέτοιες αμαρτωλές και ψυχοφθόρες δραστηριότητες; **Το να προσηλώνει κανείς το αυτί του σε σκάνδαλα αποτελεί από μόνο του ένα βαρύ σφάλμα. Το να τα αναμεταδίδει αποτελεί ένα δεύτερο, εξίσου σοβαρό παράπτωμα. Κατ' αυτόν τον τρόπο, διαπράττουμε διπλό λάθος και εκθέτουμε την ψυχή μας σε μεγάλες αμαρτίες.**

Το Σάτσανγκ ως Αρωγός στην Καλλιέργεια ενός Αγνού Νου

Η νοητική λειτουργία προσομοιάζει με έναν επιδέξιο ταχυδακτυλουργό, ο οποίος γεννά αδιάκοπα ψευδαισθήσεις. Εντούτοις, είναι απολύτως εφικτό να καθαριστεί αυτός ο απατηλός νους από τις ακαθαρσίες του και να στραφεί προς το θεϊκό μονοπάτι, μέσω της Θείας Χάρης.

Εάν επιτρέπουμε στον εαυτό μας να διατηρεί έναν μιαρό νου, οι αρνητικές σκέψεις που εκπέμπουμε θα διαχυθούν στους ανθρώπους που μας περιβάλλουν, επηρεάζοντας ολέθρια όχι μόνον εμάς, αλλά και το κοινωνικό μας σύνολο. Από την άλλη πλευρά, εάν αναπτύξουμε έναν αγνό νου, πλημμυρισμένο από ιερές σκέψεις, αυτές θα μεταδοθούν ευεργετικά και στους συνανθρώπους μας.

Για παράδειγμα, εάν κρατώ ένα πανέμορφο και ευωδιαστό τριαντάφυλλο στο χέρι μου, το άρωμά του θα απλωθεί όχι μόνο σε ολόκληρο το σώμα μου, αλλά θα πλημμυρίσει και τον αέρα γύρω από όσους βρίσκονται πλησίον μου. Αντίθετα, ένα αντικείμενο σε

κατάσταση σήψης θα διαχύσει τη δυσοσμία του, επηρεάζοντας αρνητικά κάθε παρευρισκόμενο.

Επομένως, ένας πονηρός και σκοτεινός νους όχι μόνον βασανίζει τον ίδιο του τον κάτοχο, αλλά θέτει ως σκοπό να δηλητηριάσει και όσους βρίσκονται στο περιβάλλον του. Συνεπώς, οφείλουμε να μην υποθάλουμε έναν κακό νου.

Υπάρχουν συγκεκριμένες και δοκιμασμένες μέθοδοι, μέσω των οποίων ο νους μπορεί να παιδαγωγηθεί έτσι ώστε να παράγει αποκλειστικά αγνές και ιερές σκέψεις. **Το σάτσανγκ (η συναναστροφή με τους ενάρετους και τους αφοσιωμένους στον Θεό) αποτελεί την κατ' εξοχήν μέθοδο που βοηθά τον νου να βαδίζει τη θεϊκή ατραπό.** Ωστόσο, μόνον όταν καταβάλουμε ειλικρινή προσπάθεια να κατανοήσουμε τη λειτουργία του νου, θα είμαστε σε θέση να συλλάβουμε και την αληθινή του φύση.

Δεν είναι δυνατόν ο άνθρωπος να προσδιορίσει την πραγματική φύση του νου, εστιάζοντας απλώς σε ένα μικρό, αποσπασματικό κλάσμα του. Ας λάβουμε ως παράδειγμα αυτό το τριαντάφυλλο: μόνον όταν αποκαλυφθεί πλήρως η μορφή του ενώπιόν σας, μπορείτε να το αναγνωρίσετε με βεβαιότητα ως τριαντάφυλλο. Παρομοίως, όταν μοχθήσετε για να κατανοήσετε ολοκληρωμένα τη λειτουργία του νου, τότε και μόνο θα είστε σε θέση να συλλάβετε την αληθινή του φύση. Μόλις το επιτύχετε αυτό με απόλυτη διαύγεια, δεν θα απομείνει πλέον κανένα περιθώριο για φόβο ή αυταπάτη.

Στην πραγματικότητα, ο νους είναι εκ φύσεως απατηλός και στερείται σταθερού σχήματος. Σας έχω τονίσει επανειλημμένα ότι ο νους λειτουργεί όπως ο φακός μιας φωτογραφικής μηχανής. Όταν ο φακός στραφεί προς τους ανθρώπους που κάθονται στη μία πλευρά της εξέδρας και πατηθεί το κλείστρο, η μηχανή αποτυπώνει τη δική τους εικόνα. Εάν στραφεί στην αντίθετη πλευρά, καταγράφει τη μορφή των ανθρώπων που κάθονται εκεί.

Ο νους είναι όμοιος με τον αέρα, ο οποίος δεν διαθέτει συγκεκριμένη μορφή. Όταν ο αέρας διοχετευτεί εντός μιας μπάλας ποδοσφαίρου, λαμβάνει το σχήμα της μπάλας. Εάν, αντίθετα, γεμίσει

ένα μπαλόνι, θα λάβει τη μορφή του μπαλονιού. Στην πραγματικότητα, ο αέρας δεν έχει τη μορφή ούτε της μπάλας ούτε του μπαλονιού· λαμβάνει σχήμα ανάλογα με το αντικείμενο που τον περιέχει. Συγκεφαλαιώνοντας, **ο νους προσλαμβάνει μια συγκεκριμένη υπόσταση και μορφή, βασιζόμενος αποκλειστικά στις αποφάσεις, τις τάσεις και τις σκέψεις του ίδιου του ανθρώπου.**

Η Καθαρότητα του Νου ως το Ύψιστο Ζητούμενο

Ενσαρκώσεις του Θεϊκού Εαυτού,

Πρωτίστως και πάνω απ' όλα, οφείλουμε να καταβάλλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου να διασφαλίσουμε ότι οι σκέψεις και οι προθέσεις μας είναι ιερά, αγνά και ωφέλιμα για το κοινωνικό σύνολο. Απαιτείται συνειδητός και επίμονος αγώνας για την επίτευξη αυτού του σκοπού. Επιπλέον, κρίνεται απολύτως απαραίτητη η αποκλειστική λήψη **σατβικής** τροφής.

Αντί να αναλωνόμαστε σε στείρες και ανεπιθύμητες δραστηριότητες, οφείλουμε να στρεφόμαστε σε έργα κοινής ωφέλειας και να συμμετέχουμε ενεργά στην ανιδιοτελή κοινωνική προσφορά. Είναι σε όλους γνωστό ότι οι άνθρωποι υποβάλλονται σε σωματική άσκηση και γυμναστική προκειμένου να διατηρούν το σώμα τους εύρωστο και υγιές. Ακριβώς όπως η άσκηση είναι προαπαιτούμενο για την ευεξία του φυσικού σώματος, έτσι και τα **σατβικά συναισθήματα, το σάτσανγκ, οι ενάρτετες πράξεις και η ανιδιοτελής προσφορά είναι απολύτως απαραίτητα για την εναρμόνιση και ρύθμιση του νου.** Όλα αυτά αποτελούν την πνευματική τροφή που συντελεί στη θρέψη και την εσωτερική ευεξία του νου.

Πρέπει κανείς να αναγνωρίσει ότι η σατβική τροφή και το σάτσανγκ αποτελούν τα μοναδικά αποτελεσματικά εργαλεία για τον έλεγχο του νου. Η καλλιέργεια αγνών σκέψεων συνιστά τον θεμέλιο λίθο για την υποταγή του. Είναι, επίσης, αναγκαίο να συνειδητοποιήσουμε την αλήθεια ότι οι διακυμάνσεις και τα σκαμπανεβάσματα είναι νομοτελειακά βέβαιο ότι θα συμβούν στη ζωή κάθε ανθρώπου· ως εκ τούτου, οφείλουμε να καλλιεργούμε την ισορροπία και αταραξία του νου (*samachitta*) ανά πάσα

στιγμή και υπό οποιεσδήποτε συνθήκες. Μόνον τότε μπορεί ο άνθρωπος να γευτεί την αληθινή ευτυχία.

Μπορεί κανείς να μελετά ενδελεχώς τις Βέδες, τα Σάστρας (τις ιερές γραφές), τα Ιτιχάσας (τα μεγάλα έπη) και τις Πουράνες (την ιερή μυθολογική παράδοση)· μπορεί να αξιώνεται του Ντάρσαν σοφών γερόντων και ευγενών ψυχών· μπορεί να αναγιγνώσκει πλήθος πνευματικών συγγραμμάτων και να υποβάλλεται σε αναρίθμητες πνευματικές πρακτικές (sadhana). **Εντούτοις, εάν δεν επιτύχει αγνότητα νου και καρδιάς (chitta shuddhi) και καλές τάσεις και αποφάσεις (satsankalpa), είναι αδύνατον να φθάσει στη φώτιση (jnana).**

Μπορεί κανείς να κατέχει την ικανότητα να απομνημονεύει και να απαγγέλλει τις Βέδες και τις βοηθητικές βεδικές επισμήμες.

Μπορεί να είναι σε θέση να συνθέτει και να απαγγέλλει υψηλή ποίηση και λόγιο πεζό λόγο.

Αν όμως δεν έχει καθαρότητα νου και καρδιάς,

θα οδηγήσει με μαθηματική ακρίβεια τον εαυτό του στην καταστροφή.

Τι άλλο βαθύτερο μπορώ να σας αποκαλύψω πέρα από αυτό;

- Ομιλία του Μπαγκαβάν Σρι Σάτσα Σάι Μπάμπα, που δόθηκε κατά τη διάρκεια της Ντάσαρα του 1976

Το ανθρώπινο σώμα μπορεί να παρομοιαστεί με ένα άρμα,
οι αισθήσεις με τα άλογα, ο νους με το χαλινάρι
και η διάνοια με τον ηνίοχο.

Εμπειρίες
πιστών

ΜΙΑ ΖΩΗ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ,
ΘΕΪΚΗ ΚΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ

Όταν οι άνθρωποι μας ρωτούν τι σημαίνει ο Σουάμι για εμάς, μόνο τα πιο απλά λόγια μπορούν να το εκφράσουν.

Κριστιάνε: Για μένα, ο Σουάμι είναι η νέα μου ζωή, ένας νέος σκοπός και μια νέα αρχή. Αυτό ακριβώς σημαίνει για μένα.

Βάλτερ: Και για μένα, πολύ απλά, είναι ο Θεός. Ύστερα από περισσότερα από τριάντα χρόνια ταξιδιών στα όμορφα σαν το άνθος του λωτού πόδια Του, επισκεπτόμενος το Πουτταπάρτι κάθε χρόνο από τις αρχές της δεκαετίας του 1990, δεν μπορώ να καταλήξω σε κανένα άλλο συμπέρασμα. Είμαστε ευγνώμονες πέρα από κάθε περιγραφή για την ευκαιρία που είχαμε να Τον γνωρίσουμε — ακόμη πιο ευγνώμονες που μπορέσαμε να Τον αγαπήσουμε και να Τον λατρέψουμε. Και πάνω απ' όλα, είμαστε ευγνώμονες που αξιωθήκαμε να Τον υπηρετήσουμε. **Κάποτε ο Μπαγκαβάν** είπε στους μαθητές Του ότι η ύψιστη ευλογία στη ζωή είναι να Τον υπηρετεί κανείς. Αυτό ακριβώς κάνουμε μαζί εδώ και περισσότερες από τρεις δεκαετίες.

Όμως δεν ξεκίνησαν όλα με χαρά. Ξεκίνησαν με έναν γάμο που περνούσε κρίση.

Πώς φτάσαμε στον Σουάμι

Κριστιάνε: Μεγάλωσα ως καθολική στη Γερμανία, κόρη νεωκόρου, βυθισμένη από παιδί στους ρυθμούς της πίστης. Όταν παντρεύτηκα τον Βάλτερ, έναν Προτεστάντη, η Καθολική Εκκλησία εκείνη την εποχή με απέκλεισε από τα μυστήρια που είχαν διαμορφώσει τη ζωή μου. Ο πόνος ήταν βαθύς, η πίστη μου κλονίστηκε και, για πολλά χρόνια, ουσιαστικά χάθηκε. Επέστρεψε αργά, μέσα από τα παιδιά μας, όταν πήραν την Πρώτη τους Θεία Κοινωνία. Ο Βάλτερ βρήκε ξανά το δρόμο του εκείνα τα χρόνια, και η οικογένειά μας επέστρεψε στην πίστη.

Στη συνέχεια, μετά από 20 χρόνια γάμου, ο ίδιος ο γάμος μας άρχισε να κλονίζεται. Προσευχήθηκα για καθοδήγηση. Δοκίμασα την αστρολογία, τη συμβουλευτική και οτιδήποτε μπορούσε να μας βοηθήσει να προχωρήσουμε. Τελικά, είπα στον Βάλτερ: «Μπορώ να συνεχίσω μόνο αν πάμε για ψυχοθεραπεία».

Τον Οκτώβριο του 1991, εκείνη η απόφαση μας οδήγησε σε ένα ζευγάρι θεραπευτών. Στον τοίχο τους κρεμόταν μια μικρή φωτογραφία ενός Ινδού άνδρα με πορτοκαλί ρόμπα. Δεν Τον είχαμε ξαναδεί ποτέ. Μας διηγήθηκαν ιστορίες γι' Αυτόν που μου φαινόταν ακατανόητες, απλώς δεν μπορούσα να τις παρακολουθήσω. Όμως επέμεναν και μας έδωσαν δύο βιβλία. Ο Βάλτερ πήρε το βιβλίο του Τζον Χίσλοπ «Ο Μπάμπα μου κι εγώ» ενώ εγώ πήρα το βιβλίο της Φύλις Κρίσταλ με τίτλο «Η Υπέρτατη Εμπειρία». Μας προσκάλεσαν να συμμετάσχουμε στην ομάδα τους για το ετήσιο ταξίδι της στο Πουταπάρτι. Ο Βάλτερ ενθουσιάστηκε αμέσως. Εγώ αναρωτιόμουν τι στο καλό θα κάναμε στην Ινδία, αφού δεν ξέραμε καν τις γλώσσες εκεί, αλλά πήγα.

Τον Ιανουάριο του 1992, τρεις μήνες αφότου είδαμε για πρώτη φορά τη φωτογραφία Του, στεκόμασταν μπροστά στον Μπαγκαβάν Σρι Σάτια Σάι Μπάμπα.

Το Πρώτο Ίντερβιου

Εκείνο το πρώτο ταξίδι έμοιαζε σχεδόν με διακοπές. Ο Σουάμι είχε πάει στη Βομβάη (σημερινή Μουμπάη) για οκτώ ημέρες, και είχαμε χρόνο να εξερευνήσουμε την περιοχή. Όταν επέστρεψε, είχαμε ντάρσαν (μια ιερή ματιά του Θεού) και μετά πετάξαμε για το σπίτι. Για εμάς, ήταν ακόμα ένας ξένος.

Στο δεύτερο ταξίδι, ένα χρόνο αργότερα, βρήκαμε το θάρρος να Του ζητήσουμε ίντερβιου.

Βάλτερ: Ο Σουάμι, με την γεμάτη ευγένεια επιμονή που Τον χαρακτήριζε, ρώτησε: «Τι θέλετε;» Είπα ότι ήθελα ίντερβιου. Με έκανε να το πω δυνατά άλλη μια φορά, παρόλο που ντρεπόμουν. Τότε είπε: «Πηγαίνετε». Ύστερα από ένα χρόνο αναμονής, βρισκόμασταν μέσα στην αίθουσα ίντερβιου.

Ήμασταν οκτώ άτομα: το ζευγάρι των ψυχαναλυτών μας, ένα ηλικιωμένο ζευγάρι από την Ινδία, μια νεαρή Ινδή με το μωρό της, και εμείς οι δύο. Ο Σουάμι υλοποίησε ένα δαχτυλίδι για τον ηλικιωμένο κύριο, στο οποίο ήταν χαραγμένη η δική Του μορφή. «Σου αρέσει το δαχτυλίδι;» ρώτησε ο Σουάμι. Ο άνδρας απάντησε «Ναι», αλλά ο Σουάμι δεν πείστηκε. «Δώσε Μου πίσω

το δαχτυλίδι». Το πήρε στο χέρι Του (καθόμουν περίπου ένα μέτρο μακριά), έκλεισε τα δάχτυλά Του γύρω του, τα άνοιξε, και ένα διαμάντι άστραφτε εκεί όπου πριν βρισκόταν η εικόνα! Ο νους αδειάζει όταν βλέπει κανείς κάτι τέτοιο. Ο εγκέφαλος σταματά, τα μάτια απλώς κοιτάζουν.

Το μωρό της νεαρής μητέρας άρχισε να κλαίει. «Μείνε ήρεμη», της είπε ο Σουάμι, «Τίποτα δεν θα σου συμβεί εδώ». Με μια μικρή κίνηση του χεριού Του, εμφανίστηκε ένα κομμάτι κρυσταλλική ζάχαρη (μίσρι), το οποίο έβαλε στο στόμα του παιδιού. Το μωρό ηρέμησε αμέσως.

Αλλά αυτό που ακολούθησε ήταν, για μένα, η πιο πολύτιμη στιγμή. Όταν τελείωσε το ίντερβιου, ο Σουάμι στάθηκε μπροστά μου και έκανε τη συνηθισμένη κίνηση ευλογίας με το χέρι Του, μια κίνηση που δεν έχω ξεχάσει ποτέ και θα την λατρεύω πάντα.

«Θα έχεις μια μακρά, ευλογημένη, ευτυχισμένη και θεϊκή ζωή», είπε.

Ήμασταν ακόμα νέοι. Γνωρίζαμε τον Σουάμι μόλις δύο χρόνια. Σημείωσα τα λόγια Του, αλλά δεν είχα καταλάβει ακόμα τι μου είχε δώσει.

Θα το καταλάβαινα μόνο 15 χρόνια αργότερα!

Μια Δεύτερη Καρδιά

Βάλτερ: Χριστούγεννα 2006: Καθόμουν στη χριστουγεννιάτικη χορωδία με την τρομπέτα στα χείλη μου και έπαιζα το «Amazing Grace» μπροστά στον Σουάμι στην αίθουσα Σάι Κούλβαντ. Υπάρχει μάλιστα και βίντεο από εκείνη τη στιγμή. Ήμουν σε κατάσταση ευδαιμονίας.

Τρεις μήνες αργότερα, τον Μάρτιο του 2007, έπαθα καρδιακή προσβολή. Έπρεπε να υποβληθώ επειγόντως σε εγχείρηση ανοιχτής καρδιάς. Καθώς με μετέφεραν με το φορείο στο χειρουργείο, ο αναισθησιολόγος και μια νοσοκόμα με προετοίμαζαν σε ένα μικρό προθάλαμο. Υπήρχε ένα τηλέφωνο στον τοίχο. Ξαπλωμένος στο φορείο, έψαλα σιωπηλά το «Γκάγιατρι Μάντρα» τρεις φορές. Στη συνέχεια προσευχήθηκα: «Σουάμι, Σε παρακαλώ, καθοδήγησε όλα τα χέρια που με αγγίζουν τώρα».

Όταν τελείωσε η προσευχή μου, χτύπησε το τηλέφωνο.

Η νοσοκόμα κοίταξε τη συνάδελφό της. «Ποιος τηλεφωνεί τώρα;» ρώτησε και σήκωσε το ακουστικό. Δεν υπήρχε κανείς στη γραμμή. Το άφησε κάτω, απορημένη. Εγώ κατάλαβα αμέσως. «Σ' ευχαριστώ, Σουάμι», είπα μέσα μου. «Εσύ τηλεφώνησες!» Τότε, από την αναισθησία κοιμήθηκα. Πέντε στεφανιαίες παρακάμψεις πραγματοποιήθηκαν με επιτυχία.

Αυτό συνέβη πριν από σχεδόν 20 χρόνια. Μερικές φορές αποκαλώ τα χρόνια μετά την εγχείρηση «δεύτερη ζωή», και την καρδιά που χτυπά στο στήθος μου, «δεύτερη καρδιά». Μόνο μετά την εγχείρηση κατάλαβα τι εννοούσε ο Σουάμι σε εκείνη την πρώτη συνέντευξη πριν από τόσα χρόνια: «Μακρά, ευλογημένη, ευτυχισμένη θεϊκή ζωή». Είχε πει την αλήθεια πριν καν γνωρίσω τι έπρεπε να ρωτήσω.

Λουσμένοι στην Ευδαιμονία

Κριστιάνε: Χρόνο με το χρόνο, επιστρέψαμε. Φαίνεται ότι είχε διαδοθεί η φήμη ότι κάθε φορά που ο Βάλτερ ζητούσε από τον Σουάμι ίντερβιου, ο Σουάμι απαντούσε «Ναι», και σύντομα περισσότεροι πιστοί ζητούσαν να ενταχθούν στην ομάδα μας. Σε κάποιο σημείο, φτάσαμε τα 45 άτομα. Κάθε χρόνο, φορούσαμε ίδιο μαντήλι, ώστε να μας αναγνωρίζουν εύκολα μέσα στο πλήθος.

Μια χρονιά, όταν ο Βάλτερ ανέβηκε για να πει στον Σουάμι πόσα άτομα ήμασταν, έκανε λάθος στην καταμέτρηση. Είπε «44». Ο Σουάμι, χαμογελώντας, τον διόρθωσε: «Όχι! 45». Μας έστειλε πίσω.

Την επόμενη μέρα, η ομάδα μας συγκεντρώθηκε ξανά, ήταν παρόντα και τα 45 μέλη, και μας επέτρεψαν να μπορούμε στη βεράντα για να περιμένουμε το ίντερβιου μας. Ενώ περιμέναμε, ήρθε μια Γερμανίδα κυρία με διαφορετικό μαντήλι και επέμενε ότι της είχε πει σε ένα όνειρο ότι μπορούσε να ενταχθεί μαζί μας. Ένας έμπειρος εθελοντής προσπάθησε να την απομακρύνει, αλλά εκείνη δεν έφευγε. Η ατμόσφαιρα έγινε τεταμένη. Ήρθε ο Σουάμι· ακόμη και Εκείνος προσπάθησε να την πείσει να φύγει. Παρ' όλα αυτά, εκείνη δεν έφευγε. Τελικά, ο Σουάμι δήλωσε ότι όλες οι γυναίκες

έπρεπε να επιστρέψουν στις ουρές για το ντάρσαν. Μόνο οι άνδρες θα γίνονταν δεκτοί στο ίντερβιου.

Εκείνες τις μέρες μιλούσα ελάχιστα αγγλικά. Όλη αυτή η συζήτηση (η γυναίκα, η διαμάχη, η δήλωση του Σουάμι) πέρασε από πάνω μου χωρίς να με επηρεάσει. Κάτι άλλο συνέβαινε μέσα μου.

Βίωσα μια τέτοια ευλογία, μια τέτοια άναντα (ευδαιμονία), από τον Σουάμι, ώστε ήμουν τελείως απορροφημένη από αυτήν. Δεν κατάλαβα καν ότι μας ζητούσαν να φύγουμε. Η Μέχτιλντ, που ήταν στην ομάδα μας, μου έπιασε το χέρι και με οδήγησε μακριά. Μόνο τότε συνειδητοποίησα ότι έτρεμε. Καθίσαμε στην άκρη ενώ οι άνδρες μπήκαν μέσα, και εγώ εξακολουθούσα να βρίσκομαι σε εκείνη την υπέροχη κατάσταση ενέργειας. Ειλικρινά, δεν θα μπορούσε να ήταν καλύτερα για μένα, ακόμα κι αν μου είχε επιτρέψει να μπω μέσα στο δωμάτιο των ίντερβιου.

Μόνο με την πάροδο των χρόνων συνειδητοποίησα τι χάρη έλαβα εκείνη την ημέρα. Δεν μου είχε επιτραπεί να μπω στην δωμάτιο των ίντερβιου· απλώς καθόμουν στη βεράντα, όμως Εκείνος με έλουσε με ευδαιμονία.

Την επόμενη φορά, έλα με τη γυναίκα σου

Βάλτερ: Ένα ή δύο χρόνια αργότερα, είχα ένα άλλο ίντερβιου. Η Κριστιάνε, που αντιμετώπιζε προβλήματα με την κυκλοφορία του αίματος, είχε μείνει στην γραμμή για το ντάρσαν. Στην ομάδα υπήρχαν τέσσερις άνδρες. Στο τέλος του ίντερβιου, ο Σουάμι έστειλε τους άλλους έξω από το εσωτερικό δωμάτιο και, για λίγα λεπτά, κράτησε εμένα μόνο μαζί Του.

Φανταστείτε το. Ο Θεός κι εγώ. Ο μικρός Βάλτερ και ο Θεός στο ίδιο δωμάτιο. Ο Σουάμι πήρε το χέρι μου, το χάιδεψε απαλά και είπε: «Την επόμενη φορά, έλα με τη γυναίκα σου».

Η κυριολεκτική σημασία ήταν ξεκάθαρη. Η βαθύτερη σημασία αποκαλύφθηκε μόνο αργότερα. Το «έλα με τη γυναίκα σου» σήμαινε: δείξε της περισσότερη τρυφερότητα, αφιέρωσέ της περισσότερο χρόνο και κάνε περισσότερες πράγματα μαζί της. Αυτός ήταν ο τρόπος του Σουάμι. Σπάνια έδινε οδηγίες ξεκάθαρα· χρησιμοποιούσε εικόνες, υπαινιγμούς και κινήσεις με τα χέρια. Οι

οδηγίες ξεδιπλώνονταν μέσα σου με την πάροδο μηνών ή ετών, και όταν συνέβαινε αυτό, καταλάβαινες ότι ήταν Αυτός από την αρχή. Σε ένα άλλο ίντερβιου, είχε μιλήσει δύο φορές για την άδεια θέση της Κριστιάνε: «Είναι καλή κυρία. Είναι καλή κυρία.»

Από το Άσυλο Ανιάτων στην Υπηρεσία Φυλακών

Κριστιάνε: Όταν ήρθαμε για πρώτη φορά στον Σουάμι, στις αρχές της δεκαετίας του 1990, αναρωτηθήκαμε ποια ανιδιοτελή υπηρεσία (σέβα) θα μπορούσαμε να προσφέρουμε στο όνομά Του. Αποφασίσαμε να ασχοληθούμε με το έργο του ασύλου ανιάτων. Τρεις φορές προσπαθήσαμε να ξεκινήσουμε. Τρεις φορές ο δρόμος έκλεισε. Ήμασταν μπερδεμένοι. Τότε, στο Κέντρο Σάι του Μονάχου, η κατάσταση ξεκαθάρισε από μια διαφορετική οπτική γωνία: έπρεπε να προσφέρουμε υπηρεσία στις φυλακές.

Ενταχθήκαμε σε μια ομάδα που συνεργαζόταν με έναν Καθολικό σύλλογο πρόνοιας ανδρών, μια μικρή ομάδα από εθελοντές που υπηρετούσαν άνδρες κρατούμενους στις Φυλακές Stadelheim στο Μόναχο. **Ο Βάλτερ έγραψε ένα γράμμα στο Μπριντάβαν και το έβαλε στα πόδια του Σουάμι, και ο Σουάμι το δέχτηκε. Από εκείνη την ημέρα και μετά, νιώσαμε την ευλογία Του για το έργο. Την νιώσαμε μέσα μας, και παντού τα πράγματα άρχισαν να κυλούν ομαλά.**

Έχουν περάσει πλέον πάνω από 30 χρόνια. Είμαστε οι μόνοι εθελοντές που έχουν απομείνει από την αρχική ομάδα· όλα αυτά τα χρόνια πολλοί έχουν έρθει και έχουν φύγει. Η πτέρυγα στην οποία εργαζόμαστε είναι η πιο απαιτητική της φυλακής: μια πτέρυγα για δράστες σεξουαλικών αδικημάτων, όπου οι άνδρες κρατούνται χωριστά από τους άλλους κρατούμενους για τη δική τους ασφάλεια. Η δουλειά είναι βαριά, οι άνδρες είναι συχνά καταρρακωμένοι, και γι' αυτό θελήσαμε να σταματήσουμε να προσφέρουμε τις υπηρεσίες μας, αλλά δεν το κάναμε.

Μέσα στη φυλακή, δεν μιλάμε ποτέ για τον Σουάμι. Δεν μας επιτρέπεται να κάνουμε προσηλυτισμό, και ούτε κι εμείς το θέλαμε. Απλώς προσπαθούμε να είμαστε ο εαυτός μας. Οι κρατούμενοι διαισθάνονται με κάποιο τρόπο ότι ανήκουμε εκεί. Ο Σουάμι ενεργεί μέσα από εμάς, μέσα από την ίδια μας την ύπαρξη.

Από τον Σαούλ στον Παύλο

Κάποτε, η συνεργασία με έναν ιδιαίτερα δύσκολο άνθρωπο μας έφερε στα όριά μας. Γράψαμε για αυτόν σε μια επιστολή προς τον Σουάμι και Του ζητήσαμε να αναλάβει αυτόν τον άνθρωπο, επειδή εμείς δεν μπορούσαμε. Ο Βάλτερ Του έδωσε την επιστολή κατά τη διάρκεια του ντάρσαν.

Όταν επιστρέψαμε στο θάλαμο μετά από μερικές επισκέψεις, ο άνθρωπος μας ρώτησε σχεδόν ντροπαλά: «Μπορώ να έχω ένα από τα βιβλία του Μπάμπα;»

Μείναμε άναυδοι. Δεν του είχαμε μιλήσει ποτέ για τον Μπάμπα. Μας εξήγησε ότι στην αίθουσα αναμονής της πτέρυγας υπήρχε τηλεόραση και είχε δει ένα ντοκιμαντέρ για Ινδούς γκουρού και Αβατάρ. Ο Σουάμι είχε εμφανιστεί σε αυτό. «Πρέπει να μάθω περισσότερα», είπε.

Ζητήσαμε ειδική άδεια από τη διοίκηση της φυλακής και του φέραμε ένα αντίτυπο του βιβλίου του Τζον Χίσλοπ «Ο Μπάμπα μου κι εγώ», το ίδιο βιβλίο που άνοιξε για πρώτη φορά την πόρτα για μας. Το διάβασε. **Σιγά-σιγά, ο άνθρωπος μεταμορφώθηκε τελείως: από Σαούλ σε Παύλο, όπως λέει η Βίβλος.**

Τελικά, αφέθηκε ελεύθερος. Συνεχίσαμε να τον καθοδηγούμε και έξω, όπως είχαμε κάνει μέσα στη φυλακή. Παντρεύτηκε, και κατά τη διάρκεια της γαμήλιας τελετής, η Κριστιάνε παρέστη ως μάρτυρας. Μέχρι και σήμερα, η σύζυγός του μας τηλεφωνεί. Από δύσκολος κρατούμενος, έγινε αγαπητός φίλος.

Ένα Μάθημα που ξαναδόθηκε

Κριστιάνε: Για μερικά χρόνια, έκανα μαθήματα χορτοφαγικής μαγειρικής μέσα στη πτέρυγα. Επέμενα να είμαι χορτοφάγος. «Αν θέλετε σνίτσελ», τους έλεγα, «μπορείτε να το τηγανίσετε μόνοι σας· αυτό δεν είναι κάτι που χρειάζεται να μάθετε από μένα». Είχαν φανταστεί ότι ήθελαν κρέας, αλλά τελικά άρχισαν να αγαπούν τις χορτοφαγικές πίτσες και τις φακές. Σχεδόν πάντα ερχόταν κάποιος κατσουφιασμένος. «Καθάρισε πρώτα τα καρότα», του έλεγα, και μέχρι να σερβιριστεί το γεύμα, η κακοκεφιά του

είχε εξαφανιστεί. Συχνά επρόκειτο για άνδρες των οποίων οι γάμοι είχαν διαλυθεί όσο βρίσκονταν στη φυλακή, των οποίων οι οικογένειες τους είχαν εγκαταλείψει και οι οποίοι κουβαλούσαν περισσότερη θλίψη από όση μπορούσαν να εκφράσουν με λόγια.

Ένας από αυτούς, ένας νεαρός άνδρας που κάποτε κρυφά μέσα μου τον είχα θεωρήσει σχεδόν χαμένη υπόθεση («τι παραμελημένο παιδί», είχα σκεφτεί· «δεν καταλαβαίνει τίποτα»), αποφυλακίστηκε και εξαφανίστηκε από την ζωή μας.

Πέντε χρόνια αργότερα, λίγο πριν τα Χριστούγεννα, χτύπησε το τηλέφωνο. Ήταν αυτός.

«Δεν μπορώ να σας ξεχάσω», είπε.

Τον ρώτησα τι έκανε τώρα. Μου είπε ότι ασχολούνταν με εθελοντική εργασία. Γιατί; Επειδή, όπως είπε, **«Μας είπες κάποτε στο μάθημα μαγειρικής ότι πρέπει να κάνεις κάτι καλό για να νιώσεις ευτυχισμένος».**

Δεν θυμόμουν καν ότι το είχα πει, αλλά εκείνος είχε κρατήσει αυτή τη φράση μέσα του για πέντε χρόνια.

Εκείνη η στιγμή με άλλαξε. Έμαθα να προσέχω κάθε σκέψη, κάθε λέξη. Ποτέ δεν ξέρεις ποια από αυτές θα γίνει ο σπόρος της χάρης για κάποιον άνθρωπο. Ακόμα και όταν νομίζεις ότι κάποιος δεν ακούει, ακόμα και όταν νομίζεις ότι δεν καταλαβαίνει, η χάρη μπορεί να έρθει. Τώρα δίνω σε κάθε δύσκολο κρατούμενο το πλεονέκτημα της εμπιστοσύνης μου· εμπιστεύομαι ότι το Θείο μέσα του είναι αληθινό, ακόμα και όταν δεν μπορώ να το δω. Οι άνδρες αισθάνονται τη διαφορά. Αισθάνονται κάθε σκέψη. Δεν έχω νιώσει κανένα φόβο σε εκείνη την πτέρυγα εδώ και 30 χρόνια.

Βάλτερ: Κάποτε, όταν εξέφρασα την ανησυχία μου για το γεγονός ότι η Κριστιάνε βρισκόταν μόνη της με τους άνδρες στην κουζίνα, ο εκλεγμένος εκπρόσωπος των κρατούμενων σηκώθηκε όρθιος. «Βάλτερ», είπε, «αν πειραχτεί έστω και μια τρίχα από το κεφάλι της Κριστιάνε, ο κρατούμενος που το έκανε δεν θα φύγει ζωντανός από αυτήν την πτέρυγα».

Πάντα της φερόταν, σύμφωνα με τα δικά της λόγια, θείκά.

Το «Mea Culpa» του Ούβε

Ο πρώτος άνδρας που μας εμπιστεύτηκαν για να τον φροντίσουμε ονομαζόταν Ούβε. Είχε περάσει το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του στη φυλακή. Αρχικά, στην πρώην Ανατολική Γερμανία, αρνήθηκε να υποταχθεί στο καθεστώς, και στη συνέχεια στη Δυτική Γερμανία για άλλους λόγους. Είχε εκτίσει 10 χρόνια ποινής όταν ο υπεύθυνος αναστολών μας ζήτησε να τον αναλάβουμε.

Ο Ούβε αποφυλακίστηκε. Μας επισκεπτόταν συχνά, καθώς έ-νιωθε μοναξιά. Τον παίρναμε μαζί μας σε οικογενειακές εκδηλώσεις και στον οικο ευγηρίας όπου ζούσε η μητέρα της Κριστιάνε. Ενώ εκείνη έσπρωχνε το αναπηρικό καρότσι της μητέρας της στο διάδρομο, ο Ούβε έσπρωχνε δίπλα της το καροτσάκι ενός άλλου ατόμου που ζούσε εκεί. Γευόταν την ελευθερία και τη χαρά της προσφοράς, και για κάποιο διάστημα πήγαινε καλά.

Ύστερα, όμως, ξανακύλησε. Γνώρισε μια γυναίκα και τα παλιά του πρότυπα επανήλθαν. Τον έστειλαν πίσω σε φυλακή μακράς κράτησης στο Straubing, ώρες μακριά από εμάς. Δεν μπορούσαμε να τον επισκεπτόμαστε πολύ συχνά. Μας παρακαλούσε να του στέλνουμε γράμματα, και εμείς του γράφαμε.

Ήταν κατά τη διάρκεια αυτής της δεύτερης φυλάκισης που συνέβη κάτι βαθύτερο. Τελικά, μετά από την αναστολή υπό επιτήρηση σε άλλη ομοσπονδιακή κρατική φυλακή και τη μεταφορά του σε κέντρο επανένταξης, ήρθε η μέρα που ο Ούβε έγραψε ένα γράμμα που περιμέναμε πολλά χρόνια να λάβουμε. Ζήτησε «συγγνώμη» από τα θύματα. Συγγνώμη για όσα μας είχε κάνει να περάσουμε. Συγγνώμη που είχε υποτροπιάσει. «Τι ανόητος που ήμουν που δεν το έβλεπα αυτό» ήταν ακριβώς τα λόγια του.

Όταν διαβάσαμε αυτά τα λόγια, μας ήρθε στο νου ο στίχος από το «Amazing Grace». Ήταν ο ύμνος που ο Βάλτερ είχε παίξει με την τρομπέτα του εκείνα τα Χριστούγεννα, πριν από την καρδιακή του προσβολή:

«Κάποτε ήμουν τυφλός, αλλά τώρα βλέπω».

Λίγους μήνες αργότερα, αποφυλακίστηκε, και ελπίζαμε ότι αυτή θα ήταν η τελευταία φορά. Μας τηλεφωνούσε κάθε Κυριακή. Επισκεπτόταν φίλους, άρχισε τις ιατρικές γενικές του εξετάσεις – ένας άνθρωπος που είχε μόλις ελευθερωθεί και μπορούσε να ζήσει ξανά.

Ύστερα, μια Κυριακή, δεν τηλεφώνησε, και την επόμενη Κυριακή, πάλι δεν τηλεφώνησε. Τηλεφωνήσαμε στο κέντρο επανένταξης. «Λάβαμε ένα μήνυμα σήμερα το πρωί», είπε ο άνδρας στην άλλη άκρη της γραμμής, «ο Ούβε πέθανε στο νοσοκομείο».

Δεν είχε τηλέφωνο μαζί του στο τέλος και δεν μπόρεσε να επικοινωνήσει μαζί μας. Αλλά είχε γράψει «Συγγνώμη» πριν πεθάνει, ένα ειλικρινές «*mea culpa*», μια ειλικρινή ομολογία πως έκανε λάθος. Για εμάς, αυτό ήταν η ουσία της ζωής του. Να πεθάνει έχοντας δει, έχοντας συνειδητοποιήσει, ότι αυτός ήταν ο σκοπός που ο Σουάμι είχε ορίσει για εκείνον.

Μόνο μέσω Εκείνου όλα αυτά έγιναν εφικτά

Χωρίς τον Σουάμι, τίποτα από όλα αυτά δεν θα είχε συμβεί. Ο γάμος μας δεν θα είχε διαρκέσει. Δεν θα είχα αποκτήσει μια δεύτερη ζωή με τη δεύτερη καρδιά μου. Δεν θα είχαμε βιώσει ποτέ την ευδαιμονία στη βεράντα. Δεν θα είχαμε καταφέρει να υπηρετήσουμε για 30 χρόνια μέσα στη φυλακή και να γίνουμε μάρτυρες της μεταμόρφωσης τόσων πολλών δύσκολων και προβληματικών ατόμων. Δεν θα είχαμε μάθει πώς μια απλή φράση που είχε ειπωθεί κατά τη διάρκεια ενός μαθήματος μαγειρικής μπόρεσε να μεταμορφώσει ένα αγόρι που την κρατούσε στην καρδιά του για πέντε χρόνια, και δεν θα είχαμε γίνει μάρτυρες της τελευταίας συγγνώμης του Ούβε προς τον Θεό.

Κάθε μέρα, καθώς απαγγέλλουμε Βέδες και κάνουμε τις προσευχές μας, η τελευταία φράση είναι πάντα η ίδια:

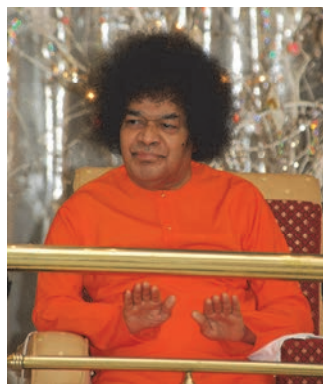
«Σ' ευχαριστούμε, Σουάμι, που μας επέτρεψες να Σε γνωρίσουμε και που μας προστατεύεις.

Mr. Walter and Mrs. Christiane Ketterer, Γερμανία

Ο κ. Βάλτερ και η κα Κριστιάνε Κέττερερ ζουν στη Γερμανία. Είναι αφοσιωμένοι πιστοί του Μπαγκαβάν Σρι Σάτσα Σάι Μπάμπα από τις αρχές της δεκαετίας του 1990. Έχουν επισκεφτεί το Πρασάντι Νίλαγιαμ πολλές φορές και έλαβαν τις ευλογίες του Μπαγκαβάν. Ο Βάλτερ

συμμετείχε στη Χριστουγεννιάτικη Χορωδία ενώπιον του Μπαγκαβάν το 2006. Ακολουθούν τις διδασκαλίες του Σουάμι και συμμετέχουν σε έργα κοινωνικής προσφοράς τους Διεθνούς Οργανισμού Σρι Σάτσα Σάι Γερμανίας. Επαγγελματικά, ο Βάλτερ εκπαιδεύτηκε στην κατεργασία μετάλλων και εργάστηκε ως βιβλιοδότης πριν συνταξιοδοτηθεί το 2010.

Ο Βάλτερ παίζοντας τρομπέτα την παραμονή των Χριστουγέννων του 2006, στο Πρασάντι Νίλαγιαμ, ενώπιον της φυσικής παρουσίας του Σουάμι

Αγάπη στην πράξη

ΜΙΑ ΒΕΛΟΝΙΑ ΣΩΣΤΗ ΕΝΝΙΑ ΕΜΠΝΕΥΣΕΙΣ ΟΔΗΓΕΙ

Καθώς ο κόσμος προετοιμαζόταν για τον εορτασμό της εκατονταετηρίδας από τη γέννηση του Μπαγκαβάν Σρι Σάτγια Σάι Μπάμπα, τα μέλη του Sri Sathya Sai Center στο Νάσβιλ του Τενεσί έπλεξαν και παρέδωσαν 50 βρεφικά σκουφάκια στο Γενικό Νοσοκομείο του Νάσβιλ (Meharry), στηρίζοντας οικογένειες με χαμηλό εισόδημα. Κάθε ένα από αυτά τα μικροσκοπικά σκουφάκια μετέφερε ζεστασιά, αξιοπρέπεια και αγάπη, υφασμένη σε κάθε βελονιά.

Βλέποντας αυτά τα σκουφάκια, ήταν δύσκολο να πιστέψει κανείς πόσο μακριά είχε φτάσει αυτό το ταξίδι. Μόλις δύο χρόνια νωρίτερα, με αφορμή τα 98α γενέθλια του Σουάμι το 2023, η πρωτοβουλία ξεκίνησε ως μια απλή προσωπική ιδέα: *Θα μπορούσε ένα παλιό ύφασμα να γίνει ευκαιρία για σέβα (ανιδιοτελή προσφορά); Θα μπορούσαν η βιωσιμότητα και η προσφορά να συμπορευτούν;*

Αυτή η σκέψη οδήγησε στην έναρξη ενός έργου ανακύκλωσης υφασμάτων στο Κέντρο Σάι. Τα μέλη συγκεντρώθηκαν και δημιουργήσαν **225 τσάντες για ένα τοπικό καταφύγιο γυναικών, χρησιμοποιώντας παλιά ινδικά σάλια και ανακυκλωμένα σάρι**. Αυτό που αρχικά έμοιαζε με μια μικρή περιβαλλοντική δράση, εξελίχθηκε σύντομα σε κάτι πολύ πιο βαθύ – μια προσφορά αγάπης, εμπνευσμένη από τις διδασκαλίες του Σουάμι για την ανιδιοτελή προσφορά και το «Ceiling on Desires» (Περιορισμός των Επιθυμιών).

Η Κίνηση Αποκτά Δυναμική

Η προσπάθεια συνεχίστηκε το 2024, κατά τη διάρκεια του Sri Sathya Sai Aradhana Mahotsavam, της επετείου του Μάχασαμάντι του Σουάμι. Το έργο κέρδιζε σταθερά έδαφος, καθώς οι πιστοί ανακάλυπταν τη χαρά όχι μόνο στο τελικό αποτέλεσμα, αλλά και στο ίδιο το πνεύμα της συνεργασίας. Οι τραπεζαρίες μετατράπηκαν σε σταθμούς ραπτικής. Σάρι, που άλλοτε ήταν ξεχασμένα στις ντουλάπες, βρήκαν νέα ζωή στα χέρια των εθελοντών. Οι συζητήσεις κυλούσαν, τα γέλια γέμιζαν τα σπίτια και η κοινή προσφορά ένωνε αθόρυβα τις καρδιές τους.

Εν τω μεταξύ, μια ακόμη όμορφη πρωτοβουλία άρχισε να ξετυλίγεται παράλληλα.

Μέλη του Κέντρου Σάι στο Νάσβιλ, ανάμεσά τους και παιδιά, έμαθαν πλέξιμο και δημιούργησαν 99 παιδικά σκουφάκια για τον οργανισμό *Room to Grow*. Αυτό που ξεκίνησε ως ένα τοπικό εργαστήριο, γρήγορα εξαπλώθηκε πέρα από τα όρια του Κέντρου. Τα μαθήματα πλεξίματος επεκτάθηκαν στην Περιφέρεια 4 (Κεντρικές Πολιτείες) του Οργανισμού Σάι των ΗΠΑ και ακόμη παραπέρα. Κατά τη διάρκεια της Περιφερειακής Συνάντησης (Retreat), άνδρες και γυναίκες έμαθαν με ενθουσιασμό να

πλέκουν βρεφικά σκουφιά, τα οποία αργότερα παραδόθηκαν σε νοσοκομείο του Σεντ Λούις στο Μιζούρι.

Η Προστιθέμενη Αξία της Ανιδιοτελούς Υπηρεσίας

Η προσφορά εξελίχθηκε από ατομική προσπάθεια σε πρωτοβουλία του Κέντρου, και τελικά ένα ολόκληρο περιφερειακό κίνημα! Μέσα από αυτές τις εμπειρίες, αποκαλύφθηκε αθόρυβα μια βαθιά πνευματική αλήθεια, κρυμμένη πίσω από μια απλή μαθηματική εξίσωση που είχε αναφέρει ο Σουάμι σε μια θεϊκή του ομιλία:

$$(a + b)^2 = a^2 + 2ab + b^2$$

Όμως, μέσα στην εξίσωση κρύβεται το «μυστηριώδες» $2ab$ – η επιπλέον αξία που προκύπτει από τη συνένωση των δύο δυνάμεων. Αυτό το αόρατο $2ab$ γίνεται ορατό μέσω της προσφοράς υπηρεσίας.

Ένας άνθρωπος χάριζε ένα σάρι. Ένας άλλος έραβε μια τσάντα. Ένα παιδί έπλεκε ένα σκουφάκι και κάποιος άλλος συντόνιζε τις παραδόσεις. Όταν όμως όλες αυτές οι προσπάθειες ενώθηκαν με ενότητα και αγάπη, γεννήθηκε κάτι εξαιρετικό, πολύ μεγαλύτερο από το άθροισμα των ατομικών συνεισφορών. Μέσα από αυτή την πρωτοβουλία, οι πιστοί είδαν στην πράξη τα «μαθηματικά» για τα οποία μιλάει ο Σουάμι.

Σύντομα, ακολούθησε ένας ακόμη σημαντικός σταθμός.

Η Προσφορά Συνεχίζει να Μεγαλώνει

Το 2025, η πρωτοβουλία με τις ανακυκλωμένες τσάντες παρουσιάστηκε στο Εθνικό Συνέδριο Σάτια Σάι του Διεθνούς Οργανισμού Σάι των ΗΠΑ στο Ντάλας του Τέξας. Οι τσάντες από ανακυκλωμένα σάρι μοιράστηκαν στους συμμετέχοντες, και η ιδέα αγκαλιάστηκε θερμά από συνέδρους από όλη τη χώρα. Πολλοί μετέφεραν αυτή την ιδέα πίσω στα δικά τους Κέντρα, ως μια ουσιαστική δράση προσφοράς, ευθυγραμμισμένη με το μήνυμα του Σουάμι για τη βιωσιμότητα.

Αμέσως μετά, άρχισαν να καταφθάνουν δωρεές με σάρι από το Σεντ Λούις, το Όστιν, το Χιούστον και άλλες πόλεις.

Αυτή είναι η φύση της υπηρεσίας που πηγάζει από την αγάπη. Ένα μόνο κερί μπορεί να ανάψει χίλια άλλα χωρίς να χάσει τη δική του φλόγα. Μια ειλικρινής πράξη προσφοράς πυροδοτεί μια επόμενη. Ένας εμπνευσμένος εθελοντής κινητοποιεί πολλούς περισσότερους. Αυτό που ξεκίνησε με μερικές ανακυκλωμένες τσάντες στο Νάσβιλ, έχει πλέον εξαπλωθεί στα Κέντρα Σάι σε όλη τη χώρα.

Χρησιμοποιώντας τα σάρι που δωρήθηκαν, δημιουργήθηκαν 101 τσάντες πάνας, οι οποίες διανεμήθηκαν σε νέες μητέρες μέσω του οργανισμού *Room to Grow*, ο οποίος στηρίζει τους γονείς για τουλάχιστον τρία χρόνια με καθοδήγηση και βασικά είδη για τα μωρά τους. Ακόμη και τα υφάσματα που περίσσεψαν βρήκαν τον σκοπό τους: μετατράπηκαν σε μικρά παραδοσιακά πουγκιά (τσάντες *potli*). Τα έσοδα που συγκεντρώθηκαν από αυτά διατέθηκαν για την εκπαίδευση άπορων κοριτσιών στην Ινδία, μέσω της πρωτοβουλίας *Education for All*.

Όταν η Προσφορά Υπηρεσίας Γίνεται Έμπνευση και Ενδυνάμωση

Το έργο συνέχισε να εξελίσσεται, όχι μόνο σε κλίμακα αλλά και σε δημιουργικότητα.

Τον Σεπτέμβριο του 2025, η προσοχή στράφηκε στην ενδυνάμωση των ευάλωτων μητέρων, με στόχο τη δημιουργία ενός βιώσιμου εισοδήματος. Ξεπερνώντας το εμπόδιο της γεωγραφικής απόστασης, πραγματοποιήθηκαν τρεις συνεδρίες μέσω Zoom για τις μητέρες στο *Clarksdale Baby University* του Μισισιπή, διδάσκοντάς τους πώς να πλέκουν βρεφικά σκουφάκια με βελονάκι. Η χαρά στα πρόσωπά τους όταν έβλεπαν τις ολοκληρωμένες δημιουργίες τους ήταν αξέχαστη. Πολλές μητέρες εξέφρασαν τον ενθουσιασμό τους να συνεχίσουν αυτή τη δραστηριότητα, ώστε τελικά να πωλούν τα σκουφάκια ως πηγή εισοδήματος.

Εν τω μεταξύ, μια ακόμα πρωτοβουλία ξεφύτρωσε: προσφορά πέντε ραπτομηχανών σε ένα καταφύγιο γυναικών στο Κλαρκσντέιλ του Μισισιπή, ώστε οι γυναίκες εκεί να μάθουν να ράβουν τσάντες από ανακυκλωμένα υλικά, κερδίζοντας τα προς το ζην μέσα από τις δικές τους δεξιότητες.

Αυτό που ξεκίνησε ως ένα απλό έργο ανακύκλωσης, έχει γίνει πλέον εργαλείο ενδυνάμωσης! Αυτό που ξεκίνησε με το ράψιμο μιας τσάντας, εξελίχθηκε σε ένα μωσαϊκό αυτοπεποίθησης, αξιοπρέπειας και ελπίδας για πολλούς ανθρώπους.

Άπειρες Δυνατότητες Ανάπτυξης

Καθώς οι πιστοί αναλογίζονταν αυτή την πορεία κατά τη διάρκεια των εορτασμών της εκατονταετηρίδας, το επίσημο λογότυπο του SSSIO αποκτούσε έναν βαθύ συμβολισμό: το περίγραμμα του Σουάμι να προηγείται του συμβόλου του απείρου.

Αυτό φάνταζε απόλυτα ταιριαστό. Γιατί μόλις ο Σουάμι αναλάβει μια πρωτοβουλία, οι δυνατότητες γίνονται άπειρες. Μια μικρή ιδέα μετατρέπεται σε κίνημα. Λίγοι εθελοντές γίνονται μια ολόκληρη περιφέρεια. Μια τοπική δράση υιοθετείται σε ένα εθνικό συνέδριο. Τα παλιά σάρι γίνονται γέφυρες αξιοπρέπειας και ενδυνάμωσης. Τα μαθήματα πλεξίματος γίνονται διέξοδος βιοπορισμού για μητέρες που αγωνίζονται. Η προσφορά εμπνέει νέα προσφορά, με τρόπους που κανείς δεν θα μπορούσε να προβλέψει.

Αυτά τα έργα δεν αφορούν απλώς την ανακύκλωση υφασμάτων ή το πλέξιμο σκουφιών. Ενσαρκώνουν την ικανότητα, την καινοτομία, την αποφασιστικότητα, την πειθαρχία και, πάνω απ' όλα, τη χαρούμενη προσφορά που βασίζεται στην αγάπη. Στόχος δεν είναι ποτέ η αναγνώριση, αλλά η εσωτερική μεταμόρφωση.

Και με κάθε βελονιά, κάθε καπέλο, κάθε τσάντα και κάθε εμπνευσμένη καρδιά, ο Σουάμι συνεχίζει να μας υπενθυμίζει: όταν η αγάπη και η ενότητα ενώνονται, Εκείνος προσθέτει πάντα το δικό Του «2ab» – την αόρατη χάρη που μετατρέπει τις μικρές προσπάθειες σε ατελείωτες πιθανότητες.

Ms. Geetha Bhatt, ΗΠΑ

Η κα Γκίτα Μπατ γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Ινδία, ζώντας στα περίχωρα της Μπάνγκαλορ και του Μπριντάβαν. Ήρθε κοντά στον Σάι το 1995 και είναι αφοσιωμένη στον Σουάμι για περισσότερα από 30 χρόνια. Συμμετέχει ενεργά σε πολλά έργα προσφοράς του Διεθνούς Οργανισμού Σάι, όπως η ανακύκλωση υφασμάτων και το πλέξιμο παιδικών σκουφιών. Είναι μηχανικός λογισμικού στο επάγγελμα και μετακόμισε από την Καλιφόρνια στο Νάσβιλ με τον σύζυγό της πριν από περίπου πέντε χρόνια.

Η ΔΟΞΑ ΤΟΥ ΣΟΥΑΜΙ

ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΟΡΙΑ

Με ευγνωμοσύνη στον Μπαγκαβάν Σρι Σάτσα Σάι Μπάμπα, είμαστε στην ευχάριστη θέση να μοιραστούμε τις σημαντικές και εμπνευστικές ιστορίες για το πώς ο Διεθνής Οργανισμός Σρι Σάτσα Σάι (SSSIO) συνεχίζει να μοιράζεται τη δόξα Του και να επεκτείνει την αγάπη Του σε πολλές χώρες.

ΜΕΞΙΚΟ

Σταθερή Ανάπτυξη

Στο Μεξικό, υπάρχουν ενθαρρυντικά σημάδια σταθερής ανάπτυξης της θεϊκής αποστολής. Γίνεται μια καλά δομημένη προσπάθεια για την αύξηση και την ενίσχυση των δραστηριοτήτων των Κέντρων Σάι.

Μια ιδιαίτερα αξιοσημείωτη προσέγγιση ήταν η εισαγωγή βιωματικών σεμιναρίων που παρέχουν στους συμμετέχοντες εμπειρία διαλογισμού, κύκλων μελέτης και υπηρεσίας. Μέσω αυτών των βιωματικών πρωτοβουλιών, οι αναζητητές οδηγούνται σταδιακά στη δημιουργία ενεργών Κέντρων Σάι στο πλαίσιο του Διεθνούς Οργανισμού Σρι Σάτσα Σάι.

Ως αποτέλεσμα αυτών των συνεχών προσπαθειών, έχουν ιδρυθεί αρκετά νέα Κέντρα, ενώ αρκετά παλαιότερα Κέντρα έχουν ξαναρχίσει τις δραστηριότητές τους με ανανεωμένο σθένος και αφοσίωση.

Κοιτάζοντας μπροστά, υπάρχει εμφανής δυναμική, με 28 ακόμη Κέντρα να αναμένεται να ξεκινήσουν σύντομα. Έχει ήδη λειτουργήσει μια ειδική πρωτοβουλία για την υποστήριξη της δημιουργίας νέων Κέντρων, ώστε να διασφαλιστεί ότι οι αναδυόμενες ομάδες λαμβάνουν καθοδήγηση και ενθάρρυνση.

Αυτή η εμπειρία έχει επίσης προσφέρει πολύτιμες γνώσεις σχετικά με τον τρόπο ενθάρρυνσης των Κέντρων Σάι. Έχει δοθεί έμφαση στην εμβάθυνση της κατανόησης των διδασκαλιών του Σουάμι, στην πρόοδο της πνευματικής πρακτικής και στη διασφάλιση ότι τα κέντρα παραμένουν φιλόξενοι χώροι για όλους. Έχει επίσης επιβεβαιωθεί η σημασία της ενότητας, της υποδειγματικής συμπεριφοράς και της σαφήνειας του σκοπού.

Τρεις βασικοί πυλώνες έχουν αναδειχθεί ως απαραίτητοι για τη βιώσιμη ανάπτυξη: Ενσωμάτωση, Εδραίωση και Ανάπτυξη. Η ενσωμάτωση επικεντρώνεται στο να φέρνει τους πιστούς κοντά μέσω της πνευματικής ενότητας και των κοινών πρακτικών. Η εδραίωση διασφαλίζει ότι τα κέντρα είναι σταθερά ριζωμένα στην αφοσίωση, την υπηρεσία και την εκπαίδευση. Η ανάπτυξη στη συνέχεια ξεδιπλώνεται φυσικά, υποστηριζόμενη από πρωτοβουλίες εξωστρέφειας όπως βιωματικά εργαστήρια, δημόσια προγράμματα και συμμετοχή στην κοινότητα.

Στην πραγματικότητα, αυτό το ταξίδι υπογραμμίζει μια απλή αλλά βαθιά αλήθεια: **ότι ο πιο καλός τρόπος για να μοιραστείς το μήνυμα του Σάι είναι να το ζήσεις** - μέσω της προσωπικής μεταμόρφωσης. Όταν τα μέλη ενσαρκώνουν τις διδασκαλίες του Σάι στην καθημερινή τους ζωή, αυτό εμπνέει αυθόρμητα και φυσικά και άλλους γύρω τους να περπατήσουν στο ίδιο μονοπάτι.

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Ανανεωμένη Ενέργεια και Ηγεσία Νέων

Στην Αυστραλία (Ζώνη 3 του Διεθνούς Οργανισμού Σάι), υπήρξε μια αξιοσημείωτη αύξηση ενθουσιασμού και συμμετοχής. Με τη χάρη του Σουάμι, νέες ομάδες ανέλαβαν υπευθυνότητες με μεγάλη ενέργεια και αφοσίωση, υποστηριζόμενες από την αυξανόμενη συμμετοχή των Νέων Ενηλίκων. Ιδιαίτερα ενθαρρυντική και εμπνευστική είναι η ίδρυση δύο νέων Κέντρων Σάι -ενός στη **Μελβούρνη** και ενός άλλου στο **Σίδνεί**- τα οποία είναι πλήρως λειτουργικά με την υποστήριξη άλλων Κέντρων και της Εθνικής ηγεσίας. Επίσης, βρίσκονται σε εξέλιξη σχέδια για την ίδρυση ενός νέου Κέντρου στη Χρυσή Ακτή (Gold Coast) για την υποστήριξη της ανάπτυξης των δραστηριοτήτων Σάι στην περιοχή.

Οι εκπαιδευτικές δραστηριότητες και οι πρωτοβουλίες ανιδοτε-
λους υπηρεσίας στη Ζώνη 3 συνεχίζουν να ακμάζουν. **Και τα τρία
σχολεία Σάι στη Ζώνη λειτουργούν αποτελεσματικά υπό αφο-
σιωμένη διαχείριση**, και το Κέντρο Sathya Sai Specialist στα Φί-
τζι έχει ξεκινήσει τη λειτουργία του με την υποστήριξη επαγγελ-
ματιών υγείας σε όλη την Αυστραλία και τη Νέα Ζηλανδία. Τα
σχέδια για μια εγκατάσταση ξενώνα καταδεικνύουν τη δέσμευση
για συμπονετική, βασισμένη στις αξίες υπηρεσία.

ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ

Επέκταση μέσω της Προσφοράς Υπηρεσίας και ο Αντίκτυπος στην Κοινότητα

Ομοίως, στη Νότια Αφρική (Ζώνη 9 του Διεθνούς Οργανισμού
Σάι), το πνεύμα επέκτασης και προσφοράς παραμένει ζωντανό.
Στα εκπαιδευτικά προγράμματα συμμετέχουν ενεργά μαθητές,
εκπαιδευτικοί και τοπικές κοινότητες, με ορατό θετικό αντί-
κτυπο. Μια νεοσύστατη Επιτροπή Εκπαίδευσης της Ζώνης 9, με
μέλη και από άλλες Ζώνες, ενισχύει περαιτέρω αυτή την προσπά-
θεια.

**Το άνοιγμα τριών νέων Κέντρων Σάτια Σάι σηματοδοτεί ένα
σημαντικό ορόσημο.** Αυτά τα Κέντρα αποτελούν ζωντανούς κόμ-
βους αφοσίωσης στον Θεό και προσφοράς υπηρεσίας και φάρους
που αντανakλούν την αφοσίωση των τοπικών πιστών και το αυ-
ξανόμενο ενδιαφέρον για το κίνημα Σάι. Σχέδια για περαιτέρω
επέκταση του αριθμού των Κέντρων στην περιοχή βρίσκονται σε
εξέλιξη.

ΝΕΠΑΛ

Μια Ήσυχη Επανεμφάνιση

Το Νεπάλ (Ζώνη 4 του Διεθνούς Οργανισμού Σάι), μια χώρα ευ-
λογημένη με τη ζωντανή παρουσία του Σάι, φιλοξενεί, εδώ και
δεκαετίες, πνευματικές συναντήσεις πιστών και δραστηριότητες
προσφοράς υπηρεσίας, εμπνευσμένων από το οικουμενικό μή-
νυμα του Μπαγκαβάν «Αγαπήστε όλους, υπηρετήστε όλους». Με
την πάροδο των ετών, οι πιστοί του Σάι στο Νεπάλ έχουν συμμε-

τάσχει ενεργά σε ένα ευρύ φάσμα πρωτοβουλιών, που κυμαίνονται από λατρευτικές συγκεντρώσεις και εκπαίδευση στις ανθρωπινες αξίες έως προσφορά ανθρωπιστικής βοήθειας.

Σε περιόδους μεγάλης ανάγκης, αυτό το πνεύμα ανιδιοτελούς προσφοράς έχει λάμψει ιδιαίτερα έντονα. **Η ανταπόκριση στον καταστροφικό σεισμό του 2015 αποτελεί απόδειξη αυτής της δέσμευσης, όταν ο Διεθνής Οργανισμός Σάι ανέλαβε μεγάλης κλίμακας προσπάθειες ανακούφισης και αποκατάστασης, με συμπόνια και αποτελεσματικότητα.** Ομοίως, ανθρωπιστικές υπηρεσίες όπως υδροδοτικά έργα, συνέχισαν να ωφελούν τις κοινότητες σε όλη την περιοχή, βάζοντας σε πράξη τη διδασκαλία του Σουάμι «χέρια που υπηρετούν είναι ιερότερα από χείλη που προσεύχονται».

Τα τελευταία χρόνια υπήρξε μια μεταβατική περίοδος με ορισμένες προκλήσεις, καθώς οι πιστοί του Νεπάλ βρέθηκαν μακριά από το πλαίσιο του Διεθνούς Οργανισμού Σάι λόγω εξελίξεων πέρα από τον έλεγχό τους. Ωστόσο, καθοδηγούμενοι από μια εσωτερική πεποίθηση και σύνδεση με τον Μπαγκαβάν, επανήλθαν στην επιδίωξη της θεϊκής αποστολής μέσα από το πλαίσιο του Διεθνούς Οργανισμού Σάι.

Αρκετά Κέντρα Σάι στο Νεπάλ έχουν επιβεβαιώσει την ευθυγράμμισή τους με τον Διεθνή Οργανισμό Σάι, τον Οργανισμό που ιδρύθηκε με αγάπη και καθοδηγήθηκε από τον ίδιο τον Μπαγκαβάν. Αυτή η ήσυχη αλλά δυναμική επιστροφή δεν σημαδεύτηκε από αντίδραση, αλλά από στοχασμό, κατανόηση και ακλόνητη αφοσίωση.

Είμαστε στην ευχάριστη θέση να καλωσορίσουμε επτά νέα Κέντρα Σάι, τα οποία είναι πλέον ενσωματωμένα στον Διεθνή Οργανισμό Σάι.

Αυτή η συλλογική προσπάθεια και αφοσίωση αντιπροσωπεύουν ένα σημαντικό και ενθαρρυντικό ορόσημο, που φέρνει τεράστια δύναμη, μεγάλο ενθουσιασμό και δέσμευση. **Κάθε Κέντρο είναι ένας φάρος αφοσίωσης στον Θεό, πνευματικής ανάπτυξης, ενότητας και υπηρεσίας, σε ευθυγράμμιση με τις διδασκαλίες**

του Σουάμι. Αυτή η δυναμική στο Νεπάλ δεν αποτελεί μεμονωμένη εξέλιξη, αλλά μέρος ενός ευρύτερου παγκόσμιου προτύπου σιωπηλής ενδυνάμωσης και επέκτασης της θεϊκής αποστολής μέσω του Διεθνούς Οργανισμού Σάι.

Η Θεϊκή Αποστολή Συνεχίζει να Επεκτείνεται

Σε αυτές τις διαφορετικές γεωγραφικές περιοχές, ένα ενωτικό νήμα είναι σαφώς ορατό - μια σιωπηλή αλλά ισχυρή επαναβεβαίωση της αποστολής του Μπαγκαβάν και των αξιών που διδάξε με τόση σοφία και συμπόνια. Είτε μέσω της επανεμφάνισης Κέντρων και του σχηματισμού νέων Κέντρων, είτε της ενίσχυσης πρωτοβουλιών προσφοράς, ο Διεθνής Οργανισμός Σάι συνεχίζει να αναπτύσσεται ως ζωντανή έκφραση των διδασκαλιών Του.

Αυτές οι εξελίξεις έχουν ιδιαίτερη σημασία. Δεν αντανακλούν απλώς μια επιστροφή, αλλά μια ανανέωση. Είναι μια συνειδητή εκ νέου δέσμευση στα ιδανικά της ενότητας, της αγνότητας και της ανιδιοτελούς προσφοράς. Μας υπενθυμίζουν ότι ενώ οι συνθήκες μπορεί να αλλάζουν, το κάλεσμα της Αλήθειας και της Αγάπης είναι διαχρονικό και παγκόσμιο.

Καθώς αυτά τα Κέντρα εντάσσονται στην παγκόσμια οικογένεια Σάι του Διεθνούς Οργανισμού Σάι, γιορτάζουμε και τα καλωσορίζουμε με ευγνωμοσύνη και αισιοδοξία. Προσβλέπουμε σε συνεχή ανάπτυξη, έντονη συνεργασία και συνεχώς επεκτεινόμενες υπηρεσίες, εμπνευσμένες από την απεριόριστη χάρη του Σουάμι.

Το μεγαλείο της
γυναικείας φύσης

ΔΕΝ ΠΕΙΡΑΖΕΙ. ΕΓΩ ΘΑ ΣΕ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΩ!

Το 1978, κατά την πρώτη μου επίσκεψη στον Μπαγκαβάν Σρι Σά-
τσα Σάι Μπάμπα, βρισκόμασταν στο Πουταπάρτι, μετά την ολοκλή-
ρωση ενός εμπνευσμένου θερινού προγράμματος με θέμα την «Ιν-
δική Κουλτούρα και Πνευματικότητα» στο Μπριντάβαν, στη Μπάν-
γκαλορ (σημερινή Μπενγκαλούρου). Ο Σουάμι μάς κάλεσε για προ-
σωπική συνέντευξη στο Πουταπάρτι. Καθώς μιλούσε με την αγα-
πημένη μου φίλη, τη Λίλα Γιανγκς, τη ρώτησε, με τον γλυκό αλλά
διδασκαλικό τρόπο Του, αν ξυπνούσε νωρίς το πρωί για να διαλο-
γιστεί.

«Όχι, Σουάμι», απάντησε εκείνη με ειλικρίνεια. «Είναι πολύ νωρίς για μένα.»

«Ήρθες στα πρωινά μπάτζανς;» τη ρώτησε.

«Όχι, Σουάμι.»

«Πήγες στα νάγκαρασανκίρταν (περιπατητικά μπάτζανς νωρίς το πρωί);»

Και πάλι εκείνη απάντησε: «Όχι, Σουάμι. Δεν μπορώ να περπατώ μαζί με τόσο κόσμο.»

Ο Σουάμι σώπασε για μια στιγμή. Έπειτα, με ένα συμπονετικό χαμόγελο που έμοιαζε να αγκαλιάζει όλη την ανθρώπινη αδυναμία, είπε λόγια που ποτέ δεν έφυγαν από τη μνήμη μου:

«Δεν πειράζει. Εγώ θα σε απελευθερώσω!»

Τα λόγια αυτά με συγκλόνισαν.

Με το πέρασμα των χρόνων κατάλαβα ότι δεν απευθύνονταν μόνο στη Λίλα. Απευθύνονταν σε όλους εμάς τους αναζητητές που σκοντάφτουμε και αγωνιζόμαστε στον πνευματικό δρόμο. Όταν αναλογίζομαι τα γεγονότα της ζωής μου, βλέπω καθαρά πώς ο Σουάμι με καθοδηγούσε, με διόρθωνε, με προστάτευε και με οδηγούσε αργά αλλά σταθερά προς τον ύψιστο προορισμό μου, πολύ πριν ακόμη μάθω το όνομά Του.

Ο Ηλικιωμένος στην Παραλία

Γεννήθηκα και μεγάλωσα στο Κι Γουέστ, στη Φλόριντα των Ηνωμένων Πολιτειών, ένα νησί που έμοιαζε με παράδεισο για ένα παιδί. Τα παιδικά μου χρόνια ήταν γεμάτα με τροπικά λουλούδια, οπωροφόρα δέντρα και έναν απέραντο μπλε ωκεανό. Οι ορχιδέες φύτρωναν παντού και ο ίδιος ο αέρας έμοιαζε να πάλλεται από ομορφιά.

Κι όμως, παρά αυτό το ειδυλλιακό περιβάλλον, οφείλω να ομολογήσω ότι ήμουν αρκετά ζωηρό παιδί. Ήμουν τολμηρή και περιπετειώδης. Αν κάποιος με προκαλούσε να κάνω κάτι επικίνδυνο, σχεδόν πάντα δεχόμουν την πρόκληση χωρίς δεύτερη σκέψη. Μου άρεσε να εξερευνώ μόνη μου και να δοκιμάζω τα όριά μου με τρόπους που μάλλον έκαναν το οικογενειακό μου

περιβάλλον να ανησυχεί. Μαζί όμως με αυτό το ανήσυχο πνεύμα υπήρχε κάτι ακόμη στη ζωή μου από τα πρώτα μου χρόνια: μια φυσική αγάπη για τον Θεό. **Από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου, μιλούσα στον Θεό μέσα από την καρδιά μου. Δεν μου το είχε διδάξει κανείς· ήταν κάτι που αυθόρμητα ένιωθα την ανάγκη να το κάνω.** Οι παππούδες μου μού ενίσχυσαν αυτή την κλίση. Ο παππούς μου ήταν πάστορας της Εκκλησίας των Μεθοδιστών και η γιαγιά μου μία από τις πιο γλυκές ψυχές που έχω γνωρίσει. Όταν περνούσα τα καλοκαίρια μαζί τους, μου αφηγούνταν ιστορίες από τη Βίβλο και τραγουδούσε όμορφους εκκλησιαστικούς ύμνους. Χάρη σ' αυτούς ανέπτυξα βαθιά αγάπη για τον Ιησού και τη Βίβλο, την οποία διάβαζα συχνά όταν ήμουν μικρό κορίτσι.

Μια μέρα, όταν ήμουν περίπου δέκα ετών, αποφάσισα να πάω μόνη μου με το ποδήλατό μου στην παραλία. Εκείνη την εποχή το Κι Γουέστ ήταν ένα ήσυχο μέρος και η μητέρα μου δεν ανησυχούσε ιδιαίτερα για τέτοιου είδους μικρές εξορμήσεις. Έφτασα λοιπόν στην ακτή, ακούμπησα το ποδήλατό μου στην άμμο και διαπίστωσα πως δεν υπήρχε κανένας άλλος εκεί.

Το νερό εκείνη την ημέρα ήταν πεντακάθαρο. Μπορούσες να δεις τον βυθό από μεγάλη απόσταση· υπήρχαν κοχύλια διάσπαρτα στην άμμο και μικρά ψάρια να κινούνται ανάμεσα στα ρεύματα. Ήταν ακαταμάχητο. Μπήκα στο νερό και άρχισα να κολυμπώ προς τα ανοιχτά.

Είχα απομακρυνθεί αρκετά από την ακτή όταν ξαφνικά είδα κάτι να πλέει προς το μέρος μου. Ήταν ένα θαλάσσιο πλάσμα που έμοιαζε με μέδουσα αλλά πολύ πιο επικίνδυνο, μια πορτογαλική καραβέλα. Τα πλοκάμια της μπορούν να εκτείνονται 30 μέτρα κάτω από την επιφάνεια του νερού, και το τσίμπημά της είναι εξαιρετικά επώδυνο.

Γύρισα αμέσως και άρχισα να κολυμπώ προς την ακτή. Πριν όμως προλάβω να ξεφύγω, ένιωσα κάτι να τυλίγεται γύρω από το σώμα μου. Ακαριαία, ένας αφόρητος πόνος διαπέρασε κάθε μου κύτταρο. Ήταν σαν να με τσιμπούσαν ταυτόχρονα εκατοντάδες σφήκες – στον λαιμό, στη μέση, στα χέρια.

Μέσα στον πανικό μου φώναζα: «Θεέ μου, σώσε με! Θεέ μου, σώσε με! Θεέ μου, σώσε με!»

Όταν σήκωσα το βλέμμα μου, είδα έναν ηλικιωμένο άνδρα να στέκεται στην ακτή. Είχε σκούρο δέρμα και μου μιλούσε σε μια γλώσσα που δεν γνώριζα. Στο Κι Γουέστ πολλοί μιλούσαν ισπανικά ή κάποια κουβανέζικη διάλεκτο, γι' αυτό και υπέθεσα ότι επρόκειτο για μία από αυτές τις γλώσσες.

Μου έκανε έντονα νόημα να βγω αμέσως στη στεριά. Με κάποιον τρόπο κατάφερα να φτάσω στην ακτή. Όταν σηκώθηκα όρθια, το σώμα μου ήταν γεμάτο από μπλε εξανθήματα και λεπτές γραμμές στα σημεία όπου με είχαν αγγίξει τα πλοκάμια. Ο ηλικιωμένος μου είπε να ξαπλώσω στην άμμο. Ύστερα με βοήθησε να καλύψω όλο μου το σώμα με κρύα, βαριά, βρεγμένη άμμο, ιδιαίτερα στα σημεία όπου είχα δεχθεί τα τσιμπήματα.

«Μείνε έτσι για δέκα λεπτά», μου είπε. «Όταν νιώσεις καλύτερα, ξέπλυνε την άμμο και πήγαινε σπίτι.» Έπειτα απλώς έφυγε. Ακολούθησα κατά γράμμα τις οδηγίες του. Δέκα λεπτά αργότερα ξέπλυνα την άμμο στη θάλασσα και γύρισα με το ποδήλάτό μου στο σπίτι.

Όταν με είδε η μητέρα μου, με πήγε αμέσως στον γιατρό. Εκείνος με εξέτασε και είπε κάτι πραγματικά αξιοσημείωτο: «Η θεραπευτική αντιμετώπιση ήταν απολύτως σωστή. Όποιος της είπε να το κάνει αυτό, γνώριζε ακριβώς τι έπρεπε να γίνει.» Είχαν απομείνει μόνο αχνά κόκκινα σημάδια στο σώμα μου. Όμως εκείνο που έμεινε πραγματικά χαραγμένο στη μνήμη μου ήταν ο μυστηριώδης ηλικιωμένος που εμφανίστηκε ακριβώς τη στιγμή που είχα ανάγκη από βοήθεια.

Ακούγοντας για πρώτη φορά το Όνομα «Σάι»

Καθώς μεγάλωνα, η ζωή μου ακολούθησε μια μάλλον συνηθισμένη πορεία. Έφυγα από το Κι Γουέστ για να σπουδάσω νοσηλευτική στη Βιρτζίνια, όπου γνώρισα τον άνδρα που αργότερα έγινε σύζυγός μου. Μετά τον γάμο μας μετακομίσαμε στο Σαν Ντιέγκο και αποκτήσαμε δύο υπέροχα παιδιά, τον Έρικ και την Ελίζαμπεθ. Αγαπούσα τη ζωή και απολάμβανα τις απλές καθημερινές χαρές – τον χορό, τις συγκεντρώσεις, να αστειευόμαστε με

τους φίλους. Ωστόσο, η πνευματική μου αναζήτηση συνεχιζόταν αθόρυβα στο παρασκήνιο. Διάβαζα βιβλία για πολλές πνευματικές παραδόσεις και διδασκάλους, αναζητώντας κάποιον που θα μπορούσε να απαντήσει στα βαθύτερα ερωτήματα της ζωής.

Τότε, το 1970, συνέβη κάτι που άλλαξε τα πάντα. Εκείνη την περίοδο εργαζόμουν ως νοσηλεύτρια στη μονάδα αιμοκάθαρσης του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου στο Σαν Ντιέγκο. Η αιμοκάθαρση είναι ένας ιδιαίτερα απαιτητικός τομέας· πολλοί από τους ασθενείς μας έδιναν καθημερινά μάχη για τη ζωή τους. Στο τμήμα μας υπήρχε ένας ψυχίατρος που συναντούσε τακτικά το νοσηλευτικό προσωπικό. Το όνομά του ήταν Δρ. Σάμιουελ Σάντβαϊς.

Μια μέρα μάς συγκέντρωσε και άρχισε να μας μιλά για έναν πνευματικό δάσκαλο στην Ινδία, τον Σάτσα Σάι Μπάμπα. Μας εξήγησε ότι είχε ταξιδέψει πρόσφατα στο Μεξικό, στο κτήμα της Ίντρα Ντέβι, όπου άκουσε για πρώτη φορά γι' αυτή την αξιοθαύμαστη προσωπικότητα. Ο Δρ. Σάντβαϊς παραδέχτηκε με απόλυτη ειλικρίνεια ότι είχε ταξιδέψει στην Ινδία κυρίως για να ερευνήσει τους εντυπωσιακούς ισχυρισμούς που άκουγε για Εκείνον. Στην πραγματικότητα, προσδοκούσε να αποδείξει ότι ήταν ψευδείς. Όταν όμως επέστρεψε από την Ινδία, ήταν ένας εντελώς διαφορετικός άνθρωπος. Μας μίλησε για υλοποιήσεις αντικειμένων που είχε δει με τα ίδια του τα μάτια, για την απέραντη αγάπη που είχε βιώσει και για τις συνομιλίες που είχε με τον Σάι Μπάμπα, οι οποίες τον μεταμόρφωσαν ακαριαία.

Ορισμένες νοσηλεύτριες αντιμετώπισαν τα λεγόμενά του με δυσπιστία. Κάποιες μάλιστα πίστεψαν ότι είχε χάσει τα λογικά του. Όμως κάτι στα λόγια του άγγιξε βαθιά την καρδιά μου. Ήταν η πρώτη φορά που άκουσα το όνομα Σάτσα Σάι Μπάμπα.

Εκείνο το βράδυ, καθώς ήμουν ξαπλωμένη στο κρεβάτι, το όνομα επαναλαμβανόταν αδιάκοπα μέσα στο μυαλό μου: «Σάτσα Σάι Μπάμπα... Σάτσα Σάι Μπάμπα...» Συνεχίστηκε ολόκληρη τη νύχτα, σαν κάποιος μέσα μου να με καλούσε απαλά και επίμονα.

Η Ζωή μου Καταρρέει

Λίγο καιρό αργότερα, η ζωή μου έμοιαζε να διαλύεται ολοκληρωτικά. Η κόρη μου, η Ελιζαμπεθ, ήταν μόλις τεσσάρων μηνών

όταν διαγνώστηκα με καρκίνο. Η διάγνωση ήταν ένα σοκ που με συγκλόνισε ολοκληρωτικά. Και σαν να μην έφτανε αυτό, λίγο αργότερα ο γάμος μου διαλύθηκε. Ο σύζυγός μου έφυγε και έμεινα μόνη με δύο μικρά παιδιά. Έχασα το σπίτι μου και ταυτόχρονα αγωνιζόμουν με την υγεία μου. Η αίσθηση ασφάλειας και σταθερότητας που κάποτε χαρακτήριζε τη ζωή μου εξαφανίστηκε.

Κι όμως, όσο παράξενο κι αν ακούγεται, αυτή η οδυνηρή περίοδος βάθυνε ακόμη περισσότερο την πνευματική μου αναζήτηση.

Μέχρι το 1973 είχα αρχίσει να συμμετέχω στις συγκεντρώσεις του Κέντρου Σάι και να γνωρίζω ανθρώπους που είχαν ταξιδέψει στην Ινδία για να δουν τον Σουάμι από κοντά. Διάβαζα με λαχτάρα κάθε βιβλίο που αναφερόταν σε Εκείνον και άκουγα με αμείωτο ενδιαφέρον κάθε εμπειρία και κάθε μαρτυρία που μοιράζονταν οι άνθρωποι. Εκείνη την εποχή μετακόμισα με τα παιδιά μου σε ένα μικρό ξύλινο σπιτάκι στα βουνά, όπου ζούσαμε μαζί με κατσίκες και κότες. Ήταν μια απλή, ήρεμη ζωή.

Ένα βράδυ συνέβη κάτι πραγματικά τρομακτικό. Ξαφνικά ξέσπασε φωτιά μέσα στην καμινάδα της ξυλόσομπας. Οι φλόγες ανέβαιναν ορμητικά προς τη στέγη και γνώριζα πως, αν αυτή έπαιρνε φωτιά, ολόκληρο το σπίτι θα μπορούσε να καεί μέσα σε λίγα μόλις λεπτά. Ο πλησιέστερος πυροσβεστικός σταθμός βρισκόταν πολύ μακριά και το σπίτι ήταν περικυκλωμένο από βελανιδιές. Μέσα στην απελπισία μου κοίταξα τις φλόγες και είπα δυνατά: «Σάτυα Σάι Μπάμπα, σβήσε τη φωτιά.» Αμέσως οι φλόγες υποχώρησαν και κατέβηκαν ξανά μέσα στην καμινάδα! Παρόλα αυτά, κάλεσα την Πυροσβεστική και οι πυροσβέστες επισκέυασαν τη βλάβη.

Για μένα όμως εκείνο το περιστατικό έμεινε ανεξίτηλο στη μνήμη μου. Ήταν η πρώτη φορά που συνειδητά ζήτησα τη βοήθεια του Σουάμι. Από εκείνη τη στιγμή και έπειτα, κάθε φορά που αντιμετώπιζα μια δυσκολία, απλώς επαναλάμβανα το Όνομά Του. Και η βοήθεια ερχόταν.

Συναντώντας τον Αβατάρ

Το 1978 μου δόθηκε η ευκαιρία να ταξιδέψω στην Ινδία για να παρακολουθήσω το θερινό σεμινάριο του Σουάμι στο άσραμ του

Μπριντάβαν. Η φίλη μου, η Λίλα Γιανγκς, οργάνωνε ένα ομαδικό ταξίδι και, παρά τις υποχρεώσεις που είχα στο σπίτι, ένωθα μια ακατανίκητη εσωτερική παρόρμηση να πάω.

Την επόμενη ημέρα από την άφιξή μας, όταν ο Σουάμι βγήκε για το ντάρσαν, συνέβη μέσα μου κάτι πραγματικά συγκλονιστικό. Τη στιγμή που Τον αντίκρισα, ήξερα. Δεν υπήρχε καμία αμφιβολία. Ήταν ο Θεός.

Μέσα σε λίγες ημέρες, η ομάδα μας κλήθηκε για μια συνέντευξη. Η συνάντηση έγινε σε ένα όμορφο κτήριο με φαρδιές βεράντες και μεγάλες αίθουσες. Θυμάμαι ότι καθόμουν στο πίσω μέρος της αίθουσας, στο πάτωμα, ενώ ο Σουάμι μιλούσε. Η Λίλα καθόταν πολύ κοντά στα πόδια Του. Κάποια στιγμή ο Σουάμι πρόσεξε ότι αρκετοί από εμάς καθόμασταν στο πάτωμα και είπε αστεειυόμενος, «Είμαι πολύ φτωχός. Δεν έχω αρκετά έπιπλα.», γεγονός που μας έκανε όλους να γελάσουμε.

Αλλά ενώ μιλούσε για το ότι ο Θεός βρίσκεται παντού, συνέβη κάτι εντελώς ασυνήθιστο. Μπροστά στα μάτια μου έμοιαζε να γίνεται νεότερος. Αν και τότε ήταν περίπου πενήντα ετών, το πρόσωπό Του ακτινοβολούσε νεότητα και λάμψη – σχεδόν σαν να ήταν ένας νέος είκοσι πέντε ετών. Πλημμύρισα από συγκίνηση. Τα δάκρυα άρχισαν να κυλούν ασταμάτητα από τα μάτια μου.

Αργότερα, κατά τη διάρκεια της συνέντευξης, ο Σουάμι βγήκε για λίγο από την αίθουσα. Καθώς απομακρυνόταν, το πορτοκαλί Του ένδυμα κάλυπτε τα πόδια Του. Ξαφνικά θυμήθηκα ότι είχα ακούσει να λένε πως τα πόδια του Σουάμι ήταν εξαιρετικά όμορφα. Τότε μια σκέψη πέρασε από το μυαλό μου: «Όταν επιστρέψει, θέλω να δω τα πόδια Του.» Όταν ο Σουάμι επέστρεψε, κατευθύνθηκε κατευθείαν προς το σημείο όπου καθόμουν. Ύστερα, με μια απλή και φυσική κίνηση, ανασήκωσε απαλά το ένδυμά Του. Τα πόδια Του ήταν πράγματι πανέμορφα – μικρά, τέλεια σχηματισμένα και λουσμένα σε μια ιδιαίτερη φωτεινότητα. Ένιωσα πως είχε απαντήσει στη σιωπηλή προσευχή μου.

Τα Πόδια του Ηλικιωμένου

Ωστόσο, αργότερα συνέβη κάτι ακόμη πιο μυστηριώδες. Σε μια άλλη συνέντευξη, ζήτησα από τον Σουάμι την άδεια να κάνω πανταμασκάρ, να προσκυνήσω δηλαδή τα θεϊκά Του πόδια. Δεν το είχα κάνει ποτέ ξανά και, στην πραγματικότητα, δεν ήξερα πώς ακριβώς γινόταν. Ο Σουάμι χαμογέλασε και τράβηξε προς τα πίσω το ένδυμά Του. Όταν έσκυψα για να αγγίξω τα πόδια Του, ξαφνιάστηκα. Τα πόδια που άγγιξα δεν ήταν τα λεπτά, όμορφα πόδια που είχα δει νωρίτερα. Ήταν μεγαλύτερα, πιο τραχιά και έδειχναν γερασμένα — σαν τα πόδια ενός ηλικιωμένου ανθρώπου. Για μια στιγμή ένιωσα σύγχυση. Παρ' όλα αυτά, τα φίλησα με βαθύ σεβασμό και επέστρεψα στη θέση μου.

Μόλις κάθισα, ο νους μου γύρισε αμέσως στον μυστηριώδη ηλικιωμένο της παραλίας, εκείνον που με είχε σώσει όταν ήμουν δέκα ετών. Ποιανού τα πόδια είχα μόλις αγγίξει; Ήταν άραγε τα πόδια του Σίρντι Σάι Μπάμπα, της προηγούμενης ενσάρκωσης του Σουάμι; Ή μήπως ήταν τα πόδια εκείνου του ίδιου ηλικιωμένου που είχε εμφανιστεί από το πουθενά στην ακτή του ωκεανού, όταν με είχαν τυλίξει τα πλοκάμια της μεγάλης τσούχτρας; Ο Σουάμι δεν μου το εξήγησε ποτέ, ούτε κι εγώ. Τον ρώτησα. Άλλωστε, κοντά Του οι εξηγήσεις σπάνια είναι απαραίτητες. Μερικές φορές αποκαλύπτει μόνο ό,τι χρειάζεται, ώστε να καταλάβεις πως τα γεγονότα της ζωής σου δεν είναι καθόλου τυχαία. Εκείνο το περιστατικό το ένιωσα σαν έναν ακόμη απαλό υπαινιγμό του Σουάμι ότι με καθοδηγούσε πολύ πριν ακόμη Τον γνωρίσω.

Ένας Δάσκαλος που Γνωρίζει τα Πάντα

Δύο χρόνια μετά από εκείνη την πρώτη επίσκεψη, γύρω στο 1980, ένιωσα μια έντονη εσωτερική παρόρμηση να πάω ξανά στην Ινδία. Ένας στενός φίλος μου, ο Λανς Νέλσον, αποφάσισε να ταξιδέψει μαζί με την ομάδα μας. Ο Λανς ήταν λόγιος της σανσκριτικής γλώσσας και εκείνη την περίοδο εργαζόταν πάνω στη διδακτορική του διατριβή. Είχε μαζί του, μέσα σε ένα μικρό σακίδιο, το ανολοκλήρωτο χειρόγραφό της. Επιθυμούσε να ρωτήσει τον Σουάμι αν έπρεπε να την ολοκληρώσει ή να την εγκαταλείψει.

Κατά τη διάρκεια της πτήσης, με προειδοποίησε να είμαι προσεκτική με το φαγητό στην Ινδία. «Πρέπει να προσέχεις τι τρως», μου είπε. «Μερικές φορές το γκι (εξευγενισμένο βούτυρο) που χρησιμοποιούν στη μαγειρική μπορεί να έχει ταγγίσει.»

Όταν φτάσαμε στο Πουταπάρτι, σύντομα κληθήκαμε για συνέντευξη με τον Σουάμι. Κατά τη διάρκειά της, δύο αγόρια επρόκειτο να μνηθούν μέσω της τελετής της ιερής κλωστής (*Upanayanam*). Οι γονείς τους είχαν φέρει δίσκους με μπανάνες, φρούτα και δύο τελετουργικές ιερές κλωστές. Τότε ο Σουάμι απευθύνθηκε στους γονείς και είπε: «Γιατί φέρατε τις κλωστές; Όλα βρίσκονται στην παλάμη του Σάι.» Κούνησε το χέρι Του, υλοποίησε δύο ιερές κλωστές και πέρασε από μία σε κάθε αγόρι. Έπειτα απήγγειλε το Γκάγιατρι Μάντρα τρεις φορές, με χαμηλή, απαλή και γλυκιά φωνή, που ολόκληρη η τελετή πλημμύρισε από ιερότητα. Μέχρι τότε πίστευα ότι η απαγγελία των Βεδών συνήθως ακουγόταν κάπως αυστηρή και τραχιά. Όμως η φωνή του Σουάμι ήταν τόσο γλυκιά και ουράνια, που όλοι νιώσαμε σαν να μουούμασταν κι εμείς μαζί με τα δύο παιδιά στο Γκάγιατρι Μάντρα.

Στη συνέχεια είπε στα αγόρια ότι μπορούσαν να απαγγέλλουν το Γκάγιατρι οπουδήποτε – πριν από το φαγητό, ακόμη και ενώ έκαναν μπάνιο. Μάλιστα έκανε πως τρίβει το σώμα Του, δείχνοντάς τους με χιούμορ ότι ακόμη κι εκείνη τη στιγμή μπορούσαν να το λένε.

Κατά τη διάρκεια της ίδιας συνέντευξης, ο Σουάμι ζήτησε από μια ηλικιωμένη κυρία, την Αλθέα (μητέρα της κυρίας Φέιθ Πεν και πεθερά του κυρίου Τσαρλς Πεν, και οι δύο γνωστοί αφοσιωμένοι του Μπάμπα), να ενώσει τις παλάμες της σαν μικρό μπολ. Ύστερα άρχισε να τρίβει απαλά τον αντίχειρα με το μεσαίο δάχτυλο πάνω από τις παλάμες της. Καθώς το έκανε αυτό, άρχισε να ρέει μέσα στα χέρια της ζεστός χαλβάς – ένα γλυκό από σιμιγδάλι με σταφίδες και αμύγδαλα. Στη συνέχεια μοίρασε από τον χαλβά σε όλους όσοι βρίσκονταν στο δωμάτιο, κι όμως η ποσότητα δεν έμοιαζε ποτέ να λιγοστεύει. «Φάτε», είπε με πραότητα. «Είναι τροφή από τον Θεό.»

Έπειτα γύρισε και με κοίταξε κατευθείαν στα μάτια, με μια παιχνιδιάρικη σπίθα στο βλέμμα Του, και είπε: «Και το γκι είναι καλό.»

Εκείνη ακριβώς τη στιγμή συνειδητοποίησα ότι ο Σουάμι είχε ακούσει τη συζήτηση που είχαμε με τον Λανς, η οποία είχε γίνει μέσα στο αεροπλάνο, χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά. **Η γνώση Του δεν περιοριζόταν ούτε από την απόσταση, ούτε από τον χρόνο, ούτε από τη φυσική παρουσία.**

Μετά τη συνέντευξη περάσαμε στο αίθριο. Η Αλθέα είπε στον Σουάμι ότι αντιμετώπιζε πρόβλημα ακοής και Τον ρώτησε αν αυτό οφειλόταν στο κάρμα ή απλώς στα γηρατειά. Ο Σουάμι απάντησε χαμογελώντας: «Στα γηρατειά!» Καθώς ετοιμαζόμασταν να φύγουμε, ο Λανς και ο Σουάμι στέκονταν στην πόρτα. Ο Λανς δίσταζε, μη γνωρίζοντας αν έπρεπε να περάσει πρώτος. Ο Σουάμι έδειξε το σακίδιό του — εκείνο που περιείχε τη διδακτορική του διατριβή — και είπε απλώς: «Κάν' το.» Αυτό ήταν όλο που χρειαζόταν ο Λανς. Ολοκλήρωσε τη διατριβή του και αργότερα έγινε καθηγητής Θρησκειολογίας στο Πανεπιστήμιο του Σαν Ντιέγκο.

Για μία ακόμη φορά, ο Σουάμι είχε αποκαλύψει την παντογνωσία, την πανταχού παρουσία και την παντοδυναμία Του.

Ο Σουάμι Αφαιρεί το Σκοτάδι

Σε μια άλλη συνέντευξη, ο Σουάμι μίλησε μαζί μου ιδιαιτέρως για τη ζωή μου. Εκείνη την περίοδο ένιωθα βαθιά ντροπή για το διαζύγιό μου. Ήταν ένα βάρος που πίεζε την καρδιά μου και, όταν μου δόθηκε η ευκαιρία, Του το εξομολογήθηκα με χαμηλή φωνή. «Σουάμι, είμαι διαζευγμένη», Του είπα. Με κοίταξε σταθερά και απάντησε: «Δεν πειράζει. Πάει αυτό, τελείωσε. Εσύ κάνε σάντανα, σάντανα, σάντανα.»

Εκείνη ακριβώς τη στιγμή συνέβη μέσα μου κάτι πραγματικά ασυνήθιστο. Ξαφνικά ένιωσα να αναδύεται από τα βάθη της ύπαρξής μου ένα τεράστιο κύμα θυμού — ένας θυμός που δεν είχα καν συνειδητοποιήσει ότι κρατούσα μέσα μου επί χρόνια. Ήταν σαν να εκτινάχθηκε προς τον Σουάμι ως μια σκοτεινή δύναμη. Για μια στιγμή, Εκείνος κυριολεκτικά έγειρε προς τα πίσω, σαν να δεχόταν επάνω Του αυτό το φορτίο. **Τότε το πρόσωπό Του άλλαξε**

εντελώς. Τα μάτια Του γέμισαν από μια απερίγραπτη θείκη μακαριότητα. Όλη αυτή η εμπειρία κράτησε μόνο λίγα δευτερόλεπτα. Όταν όμως τελείωσε, ένιωσα σαν να είχε αφαιρεθεί από μέσα μου ένα τεράστιο βάρος. Όταν βγήκα από το δωμάτιο της συνέντευξης εκείνη την ημέρα, η ντροπή, η πικρία και ο πόνος που με βασάνιζαν από την εποχή του διαζυγίου μου είχαν απλώς εξαφανιστεί. Ο Σουάμι τα είχε πάρει από πάνω μου.

Από εκείνη τη στιγμή έδωσα στον εαυτό μου μια σιωπηλή υπόσχεση: να προσπαθώ πάντοτε, όσο καλύτερα μπορώ, να ακολουθώ ό,τι μου ζητούσε ο Σουάμι.

Το Χτύπημα στο Κεφάλι

Χρόνια αργότερα, σε μια ακόμη συνέντευξη, συνέβη κάτι που αρχικά μου φάνηκε σχεδόν αστείο, αλλά αργότερα αποκαλύφθηκε η βαθύτερη σημασία του. Καθώς η συνέντευξη τελείωνε και ετοιμαζόμασταν να βγούμε από το δωμάτιο, ο Σουάμι ξαφνικά με χτύπησε ελαφρά στο κεφάλι με τους κόμπους των δαχτύλων Του. Δεν πόνεσα, αλλά ήταν εντελώς απρόσμενο. Θυμάμαι ότι σκέφτηκα έκπληκτη ότι ο Σουάμι μόλις με χτύπησε στο κεφάλι!

Εκείνο το βράδυ είδα ένα εξαιρετικά ζωντανό όνειρο. Δύο φωτεινές υπάρξεις, που έμοιαζαν με αγγέλους, στέκονταν από πίσω μου. Η μία άπλωσε το χέρι της προς το πίσω μέρος του κεφαλιού μου και άρχισε να τραβά κάτι από μέσα. Σιγά-σιγά έβγαλαν κάτι που έμοιαζε με ένα μακρύ, σκοτεινό σκουλήκι. Όταν τελικά το αφαίρεσαν εντελώς, ο ένας από τους δύο είπε: «Τώρα απαλλάχθηκε από αυτό.» Και το πήραν μαζί τους. Όταν ξύπνησα, το όνειρο παρέμενε ολοζώντανο στη μνήμη μου. Ήξερα αμέσως ότι κάτι είχε πραγματικά απομακρυνθεί από μέσα μου. **Κοιτάζοντας σήμερα πίσω, αισθάνομαι ότι εκείνο το ξαφνικό χτύπημα του Σουάμι στο κεφάλι ήταν σαν μια πνευματική χειρουργική επέμβαση — ένας τρόπος να αφαιρέσει κάποια βαθιά ριζωμένη ακαθαρσία από τον νου μου.**

Εμπειρίες σαν κι αυτή με δίδαξαν ότι ο Κύριος κάνει πολύ περισσότερα από το να μας διδάσκει με λόγια. Εργάζεται άμεσα πάνω στην εσωτερική φύση του αφοσιωμένου Του, μεταμορφώνοντάς την από μέσα προς τα έξω.

Η Γλυκιά Υπόσχεση

Στα χρόνια που ακολούθησαν είχα πολλές ακόμη συναντήσεις με τον Σουάμι — άλλες γεμάτες χαρά, άλλες διορθωτικές, αλλά όλες βαθιά ουσιαστικές. Παρ' όλα αυτά, τα λόγια που είπε εκείνη την ημέρα στη Λίλα παραμένουν για μένα το σπουδαιότερο μάθημα απ' όλα:

«Δεν πειράζει. Εγώ θα σε απελευθερώσω!»

Όταν αναλογίζομαι τη ζωή μου — τη διάσωσή μου στην παραλία όταν ήμουν παιδί, τη φωτιά στο ορεινό μας σπιτάκι, τα μυστηριώδη πόδια που άγγιξα κατά το πανταναμασκάρ και τους αμέτρητους μικρούς τρόπους με τους οποίους ο Σουάμι με διόρθωνε και με καθοδηγούσε — διακρίνω ένα κοινό νήμα που διαπερνά τα πάντα. Το Θείο είναι απεριόριστα υπομονετικό.

Κάνουμε λάθη. Πέφτουμε. Αμφιβάλλουμε. Αγωνιζόμαστε. Κι όμως, ο Αβατάρ βαδίζει πάντοτε δίπλα μας, καθοδηγώντας μας αθόρυβα προς το ύψιστο πεπρωμένο μας. Το μόνο που μας ζητά είναι να Τον θυμόμαστε με αγάπη. Αν το κάνουμε αυτό, όλα τα υπόλοιπα βρίσκονται στα χέρια Του. Και μια μέρα, όταν ανοίξει η τελευταία πύλη, ο Ίδιος θα μας οδηγήσει να την περάσουμε.

Mrs. Patricia Wing, Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής

Η κυρία Πατρίσια («Πατ») Γουίνγκ, α-
φοσιωμένη Χριστιανή και πρώην δα-
σκάλα Κατηχητικού Σχολείου, γνώρισε
για πρώτη φορά τον Μπαγκαβάν Σρι Σά-
τσα Σάι Μπάμπα το 1970, ενώ εργαζόταν
ως νοσηλεύτρια στο Σαν Ντιέγκο, στην
Καλιφόρνια των Ηνωμένων Πολιτειών.
Το 1978 είχε το πρώτο της ντάρσαν με
τον Μπάμπα, μια εμπειρία που εμβάθυνε
την πίστη της και σηματοδότησε την
αρχή της δια βίου αφοσίωσής της στον
Σουάμι. Το 1980 ίδρυσε στο Σαν Ντιέγκο
ένα πρόγραμμα Πνευματική; Εκπαί-

δευση; Σάι (SSE). Από το 2000 έως το 2005 υπηρέτησε ως Συντονί-
στρια του Οργανισμού Σάι για την Περιφέρεια 8 του SSSIO-USA και
ολοκλήρωσε την εκπαίδευση Σάτσα Σαι στις Ανθρώπινες Αξίες. Η Πατ
συνέταξε επίσης το Sathya Sai Educare Study Guide, ένα ευρέως α-
ναγνωρισμένο βιβλίο-οδηγό για τις Πέντε Ανθρώπινες Αξίες. Ευλο-
γημένη με αρκετές προσωπικές συνεντεύξεις με τον Σουάμι κατά τη
δεκαετία του 1970 και του 1980, αφιέρωσε τη ζωή της στην εφαρ-
μογή και τη διάδοση των διδασκαλιών Του. Η κυρία Πατ Γουίνγκ υ-
πήρξε στοργική μητέρα δύο παιδιών και περήφανη γιαγιά πέντε εγ-
γονιών.

**Love All - Serve All
Help Ever - Hurt Never**

**Αγαπάτε όλους - Υπηρετείτε όλους
Πάντα να βοηθάτε - Ποτέ να μη βλάπτετε**

Ο καλύτερος δάσκαλος είναι η ίδια η καρδιά του ανθρώπου. Ο χρόνος είναι ο καλύτερος καθοδηγητής και αφυπνιστής. Ο κόσμος είναι η καλύτερη ιερή γραφή. Ο Θεός είναι ο καλύτερος φίλος του ανθρώπου. Επομένως, δεν υπάρχει ανάγκη να περιπλανιέστε αναζητώντας έναν πνευματικό δάσκαλο (γκουρού). Πάρτε μαθήματα από κάθε ζωντανό ον, από καθετί που βρίσκεται γύρω σας. Διδαχθείτε την πίστη και την ευγνωμοσύνη από τον σκύλο, την υπομονή και το σθένος από τον γαϊδουράκο, την επιμονή από την αράχνη, τη διορατικότητα από το μυρμήγκι και τη μονογαμία από την κουκουβάγια. Δεν είναι δυνατόν να θεωρήσουμε την πλάση και τον πλάστη, τη φύση Του και τον Θεό, ως διαφορετικά ή ξεχωριστά. Μπορούμε μήπως να πούμε ότι τα κύματα είναι ξεχωριστά από τη θάλασσα; Προέρχονται από τη θάλασσα, υπάρχουν μαζί με τη θάλασσα και είναι μέρος της θάλασσας. Έτσι και ο άνθρωπος, προέρχεται από τον Θεό, είναι μαζί με τον Θεό και είναι μέρος του Θεού.

- Μπάμπα

